

انجيل يوحنا

۱

کلمه انسان به

۱ در آغاز کلمه بو و کلمه خُدا مرا بو و کلمه، خُدا بو؛ ۲ هون در آغاز خُدا مرا بو. ۳ همه چی بواسطه اون بوجود بامو، و جه هر اونچی کی بوجود بامو، هیچی بدون اون بوجود نامو.

۴ زیندگی اون درون بو و اُ زیندگی، آدمیانِ نور بو. ۵ اُ نور تاریکی درون فتاوه و تاریکی نتانه اون دُکشانه.

۶ ایتا مردای بامو کی خُدا جا روانه بُبوسته بو؛ اونِ نام یحیی بو. ۷ یحیی بامو گوائی دئن ره، گوائی دئن اُ نور ره، تا همه بواسطه ی اون ایمان باورید. ۸ یحیی اُ نور نُبو، بلکی بامو تا اُ نور ره گوائی بده. ۹ اُ حئیقی نور، کی هر آدمی روشنائی بخشه دُنیا درون آمویی.

۱۰ کلمه دُنیا درون ایسا بو، و دُنیا بواسطه ی اون بوجود بامو؛ با اُحال دُنیا اون نشناخته. ۱۱ اون به خو ولایت بامو، ولی خودش ولایتِ مردوم اون قُبیل نُکودید. ۱۲ ولی تمان هوشانی کی اون قُبیل بُکودید، اُ حقّ فدّه کی خُدا زاکان ببید، یعنی هر گس کی اونِ نام ایمان باوَرْد؛ ۱۳ اُ زاکان نه جسم جا بدُنیا باموئید، و نه خونِ جا و نه جه آدمی خواسته، بلکی خُدا جا بدُنیا باموئید.

۱۴ کلمه انسان بُبوست و آمی میان باسا. امان اون جلالِ بیده نیم، جلالی لایق اُ ایتا دانه پسر کی پُر جا بامو کی پُر جه فیض و حئیقته. ۱۵ یحیی اون ره گوائی دئی و جارزئی و گفتمی «اُنه اُ گسی کی اونِ باره بگفتم: "اون کی بعد من آیه می جا سرتره، چونکی پیشتر جه من ایسا بو."» ۱۶ امان اون پُری جا فیگیتیم، فیض، فیض سر. ۱۷ چونکی شریعت بواسطه موسی فدّه بُبوست؛ ولی فیض و حئیقت، بواسطه عیسی مسیح بامو. ۱۸ هیگس هرگس خُدا نیده. ولی اُ ایتا

دانه پسر کی، آسمانی پتر ورا ایسا، اون خُداى آمره بشناسانه.

یحیی گوائی

^{۱۹} آنه تعمید دَئنده یحیی گوائی اُ وقت کی یهودیان، اورشلیم شارِ جا کاهنان و لایوانِ یحیی ورجا اوسه کودید تا اون جا واورسید کی: «تو کیسی؟» ^{۲۰} یحیی، اعتراف بُکود، حشا نُکود، بلکی اعتراف بُکود کی: «من مسیح موعود نیئم.» ^{۲۱} واورسه ئید: «پس کیسی؟ ایلای پیغمبر ایسی؟» اون جواب بدّه: «نیئم.» واورسه ئید: «تو اُ پیغمبری ایسی کی بایستی بایه؟» جواب بدّه: «نه!» ^{۲۲} هو موقع اونِ بگفتید: «پس کیسی؟ بگو چی جوایی اوشان ره کی آمره اوسه کودید بتریم؟ تی باره چی گی؟» ^{۲۳} یحیی بگفت:

«من اُ صدائی ایسم کی ویاوان درون اوخان مرا گه،

”خُداوندِ رایی صاف کونید.“»

عین اونچی کی اِشعیای پیغمبر بگفته بو.

^{۲۴} اوشانی کی قریسی فرقه عالمان جا روانه بُبوسته بید، ^{۲۵} یحیی جا واورسه ئید: «اگه تو نه مسیحی، نه ایلای، و نه اُ پیغمبر، پس چره غسل تعمید دیئی؟» ^{۲۶} یحیی جواب بدّه: «من آبِ مرا غُسل تعمید دئم، اما شیمه میان ایگس ایسا کی شُمان اونِ نشناسید، ^{۲۷} هون کی بعد من آیه و من حتّی قابل نیئم اون چاروغ بند وازا کونم.»

^{۲۸} اُشان همه بیت عُنیا درون کی اُردن، روخان اُ طرف نئه ایتفاق دکفت، اویا کی یحیی تعمید دئی.

خُدا قربانی بَرّه

^{۲۹} فردایی، یحیی عیسی بیده کی اونِ سمت اُمون دره، بگفت: «بیدینید، آن ایسه خُدا قربانی بَرّه کی گنای دُنیا جا اوسانه! ^{۳۰} آنه اونکی اونِ باره بگفتم ”بعد من ایتا مردای آیه کی می جا سرتره، چونکی پیش جه من ایسابو.“ ^{۳۱} من خودمم اونِ نشناختیم، ولی هُن واسی باموم و آبِ مرا غُسل تعمید بدم کی اون، اسرائیل مردوم ره ظاهر ببه.» ^{۳۲} یحیی گوائی بدّه، و بگفت: «خُدا روخ بیدم کی کوتری مانستن آسمان جا بجیر بامو و اون سر بینیشت. ^{۳۳} من خودمم اونِ نشناختیم، ولی هونی کی مره روانه کود تا آبِ مرا تعمید بدم، مره بگفت: ”هر وقت بیدئی کی خُدا روح اینفر سر بینیشت و بمانست، بدان آن هونه کی روح القدس مرا تعمید خوائه دئن.“ ^{۳۴} و من بیده درم و گوائی دئم کی آنه خُدا

عیسیٰ اولتا شاگردان

^{۳۵} فردای، ایوار ده یحییٰ دو تا جہ خو شاگردان مرا ایسا بو. ^{۳۶} یحییٰ، عیسیٰ کی ردا بوستن دبو، فندرست و بگفت: «بیدینید، آن خُدا بَرّه یه!» ^{۳۷} هطو کی ا دو تا شاگرد آ گب بیشتاوستید، عیسیٰ دُمبالسَر رادگفتید. ^{۳۸} عیسیٰ، واگردست و بیدہ کی اون دُمبالسَر آمون درید. اشان بگفت: «چی دُمبال دَرید؟» اوشان بگفتید: «رَبّی یعنی آی اوستاد، کویا ایسی؟» ^{۳۹} عیسیٰ اوشان بگفت: «بائید و بیدینید.» پس بُشوئید و بیدئید کی کویا ایسہ و اُروجِ اونِ امرا باسائید کی دورور ساعت چاربعظہر بو.

^{۴۰} ایتا جہ ا دو نفر کی یحییٰ گب ایشتاوستن مرا عیسیٰ دُمبالسَر بُشو، آندریاس، شَمعونِ پطرس برار بو. ^{۴۱} اون اوّل، خو برار شَمعونِ بیافت و اون بگفت: «آمان ماشیح موعودَ بیافتیم، هو مسیح موعود.» ^{۴۲} آندریاس، شَمعونِ عیسیٰ ورجا ببرد. عیسیٰ اون فندرست و بگفت: «تو شَمعونِ یونا پسری، تو ”کیفا“ دوخوادہ خوائی بوستن هو پطرس کی اونِ معنی سنگ ایسہ.»

عیسیٰ فیلیپس و نثنائیل دعوت کونہ

^{۴۳} فردای اُروج، عیسیٰ تصمیم بیگفت کی جلیل ولایت بشہ. عیسیٰ فیلیپس بیافت و اون بگفت: «می دُمبال بیا!» ^{۴۴} فیلیپس بیت صیدا شار شین، و آندریاس و پطرس ہمشاری بو. ^{۴۵} فیلیپس، نثنائیل بیافت و اون بگفت: «اونی کی موسیٰ، تورات درون و پیغمبران خوشان کتابان درون اون بارہ بینوشتہ ئید، بیافته ئیم! اون عیسیٰ یه، یوسفِ پسر، جہ ناصرہ شار!» ^{۴۶} نثنائیل اون بگفت: «مگہ بہ کی ناصرہ جائم خرم چیان بیرون بایہ؟» فیلیپس جواب بدہ: «بیا و بیدین.»

^{۴۷} وقتی کی عیسیٰ بیدہ نثنائیل اون سمت آمون درہ، اون بارہ بگفت: «بیدینید، حقیقتی اسرائیلی کی اون درون ہی حیلہ ئی دینہ.» ^{۴۸} نثنائیل اون بگفت: «مرہ، جہ کویا ایشناسی؟» عیسیٰ جواب بدہ: «قبل آنکی فیلیپس ترہ دوخوانہ، اُزمات ہنو آنجیل دار بجیر ایسابی، ترہ بیدم.» ^{۴۹} نثنائیل جواب بدہ: «اوستاد، تو خُدا پسری! تو اسرائیل پادشائی!» ^{۵۰} عیسیٰ اون جواب بدہ: «آن واسی کی بگفتم اُنجیل دارِ بجیر ترہ بیدم، ایمان آوری؟ بازین پس، پیلہ تر

چيان خوائى دئن.»^۵ بازون بگفت: «حئيقتن شمراً گم سُمان آسمانَ وازا بوسته دينيدى و خُدا فيريشته ئانَ دينيدى كى انسانِ پسرِ سرِ، بَجور شيدى و بجير آئيدى.»

۲

عروسی قانا آبادی درون

^۱ سیوم روج درون، جلیل ولایت میان قانای آبادی درون عروسی بو و عیسی مارم اويا ایسا بو. ^۲ عیسی و اونِ شاگردانم عروسی دعوت بُبوسته بید. ^۳ وقتی كى شراو تمانَ بو، عیسی مار اون بگفت: «اوشان ده شراو نارید!» ^۴ عیسی اون بگفت: «آی زن، آكار به من چه ربطی دره؟ می وقت هَنو فأنرسه.»

^۵ اون مار خیدمتکاران بگفت: «هرچی شمراً گه، بُکونید.» ^۶ اويا شیش تا سنگی خُم نئه بو كى یهودیان مذهب درون جه اُ آب، نجست چیانِ پاک كودن ره ایستفاده بوستی، و هر ایتا خُم صد و بیست لیترِ آندر جا دَشتی. ^۷ عیسی خیدمتکاران بگفت: «ا خُم ئانَ آبِ مرا پُر كونید.» پس اوشان خُم ئانَ لب به لب پُر كودید. ^۸ بازون عیسی آشان بگفت: «حالا ایپیچه اونِ جا اوسانید و جشن رئیس ورجا بَترید.» و اوشان بَترید. ^۹ بازین جشن رئیس آبی كى شراو بُبوسته بوئی بیچیشست. اون نانستی كى شراو جه كویا باوردید، ولی خیدمتکارانی كى آب اوساده بید، دَنستیدی. جشن رئیس دامادَ دوخواد ^{۱۰} و اون بگفت: «همه اوّل حُب شراو مرا پذیرایی كونید و هَطوكی میمانان مست بوستید، بد شراو آوریدی؛ ولی تو حُب شراو تا هسا بدَشتی!»

^{۱۱} آطو بو كى عیسی خو اوّلتا نیشانه و مُعجزه ی قانای جلیل درون به انجام فارسانه و خو جلالَ آشكار كود و اون شاگردان اون ایمان باوردید. ^{۱۲} بازون خو مار و براران و خو شاگردان مرا گفرناحوم شار بُشو، و چن روج اويا باسائید.

عیسی معبد درون

^{۱۳} یهودیانِ پَسَخ عید نزدیک بو و عیسی اورشلیم بُشو. ^{۱۴} معبد صحن میان، اوشانی بیده كى گاب و گوسفند و كوتر فُروختن درید، و صرّافانم كسب و كار ره نیشته ئید. ^{۱۵} پس عیسی لافند جا ایتا شلاق چاكوده و تمان اوشان، گوسفندان و گابان مرا، معبد جا بیرون تَوَدَه. و صرّافانِ سكه ئانَ زمین سر فُكود

و اوشان تختانَ فُگوردانه،^{۱۶} و کوتر فروشان بگفت: «آشانَ جه آیا بیرون بَرید، و می پَر خانہ ی کسب و کارِ جیگا چانکونید!»^{۱۷} اونِ شاگردان به یاد باوردید کی زبور کتاب درون بینویشته بُبوسته: «غیرتی کی تی خانہ واسی دَرَم مره سوجانہ.»^{۱۸} پس یہود پیلہ تران عیسی آ کار واسی اونِ بگفتید: «چی آسمانی نیشانہ امرہ آوری تا بدانیم کی آ کارانِ اجازہ ی دَری؟»^{۱۹} عیسی اوشانَ جواب بَدہ: «أ معبدَ فگوردانید کی من سه روج میان اونِ ایوارده خوائم چاکودن.»^{۲۰} یہودیان اونِ بگفتید: «أ معبدِ ساختن چَل و شش سال به دازا فاکشہ، و ہسا تو خوائی سه روج میان اونِ چاکونی؟»^{۲۱} ولی معبدی کی عیسی اونِ جا گب زئی خودِش تن بو.^{۲۲} پس وقتی کی مُردنان جا زندہ بُبوست، اونِ شاگردان اُ گب بہ یاد باوردید و مُقدّس کتابان و گبانی کی عیسی بگفتہ بو ی ایمان باوردید.

^{۲۳} اُ زماتی کی عیسی، پَسخ عید رہ اورشلیم درون ایسا بو، خیلیان اونِ نیشانہ ٹان و مُعجزہ ٹان دُئنِ امرا کی انجام دئی، به اونِ نام ایمان باوردید.^{۲۴} ولی عیسی اوشان ایمان سَر حیساب نُکود، چونکی ہمتانِ ایشناختی^{۲۵} و لازم نُبو ہیگس آدمی بارہ ہیچی اونِ بگہ، چونکی خودِش دانستی آدمی دیل درون چی گذرہ.

۳

ایوارده بُدُنیا آمون

ایتا مردایِ جہ قَریسی فرقه عالمان بو کی نیقودیموس نام دَشتی، اون ایتا جہ یہود پیلہ تران بو.^۲ اُ مردایِ شبِ درون عیسی ورجا بامو و اونِ بگفت: «اوستاد، امان دانیم تو ایتا آموگار ایسی کی جہ خُدا طرف باموئی، چونکی ہیگس نتانہ نیشانہ ٹان و مُعجزہ ٹانی کی تو انجام دئی، انجام بَدہ، مگہ آنکی خُدا اونِ امرا ببه.»^۳ عیسی جواب بَدہ: «حئیقتن، ترہ گم، تا اینفر ایوارده بُدُنیا نایہ، نتانہ خُدا پادشائی بیدینہ.»^۴ نیقودیموس عیسی بگفت: «کسی کی پیرہ، چُطو تانہ بُدُنیا بایہ؟ مگہ ایوار دہ تانہ خو مار شکم درون واگردہ و بُدُنیا بایہ؟»^۵ عیسی اونِ جواب بَدہ: «حئیقتن، ترہ گم تا اینفر آب و روج جا بُدُنیا نایہ، نتانہ خُدا پادشائی درون بشہ.^۶ اونچی کی جسم جا بزا ببه جسمانیہ؛ و اونچی کی روح جا بزا ببه روحانیہ.^۷ ماتا نُبو کی بگفتم بایسی ایوارده بُدُنیا بائید!^۸ باد هر جا کی بخوائہ ویریزہ؛ اونِ صدایِ ایشتاوی، ولی نانی جہ کویا آیہ و کویا شہ. هر کیم کی روح جا بزا ببه اَطویہ.»^۹ نیقودیموس اونِ جا واورسہ: «اُجور

چیان چُطو بہ؟» ^{۱۰} عیسی جواب بدہ: «تو اسرائیل مردوم آموجگاری و آ جور چیان ترہ حالی نیبہ؟ ^{۱۱} حئیقتن، ترہ گم آمان جہ اونچی کی دانیم گب زنیم و اونچی کی بیدہ ئیم گوائی دیئم، ولی سُمان آمی گوائی قُبیل نُکونیدی. ^{۱۲} وقتی کی زمینی چیان بارہ شیمہ آمارا گب بزم، واور نُکودید، آگہ آسمانی چیان جا شمرا بگم چُطو واور خوائید کودن؟ ^{۱۳} ہیگس آسمان بُجور نُشو، مگہ اونکی آسمان جا بجیر بامو، یعنی انسان پسر، ^{۱۴} و هوطو کی موسی ویاوان درون ایتا مفرقی لانتی چوب سر بزه و بُجور بترد، انسان پسر م بایسی هوطو بُجور بتردہ بہ، ^{۱۵} تا ہر کی اون ایمان باورہ، ابدی زیندگی بدرہ.»

« ^{۱۶} چونکی خُدا دُنیا ئی اَنقد دوست دَستی کی خو ایتا دانہ پسر فَدہ تا ہر کی اون ایمان باورہ ہلاک نہ، بلکی ابدی زیندگی بیاوہ. ^{۱۷} چونکی خُدا، خو پسر دُنیا درون اوسہ نُکود تا دُنیا ئی محکوم بکونہ، بلکی اوسہ کود تا بواسطہ اون نیجات بیاوید. ^{۱۸} ہر کی اون ایمان درہ محکوم نیبہ، ولی ہر کی اون ایمان نارہ، ہہ الان محکوم بپوستہ، چونکی خُدا ایتا دانہ پسر، نام ایمان ناوردہ. ^{۱۹} و محکوم بوستن آنہ کی نور، دُنیا درون بامو، ولی مردومان تاری ویشتر جہ نور دوست دَستید، چرہ کی اوشان کردکاران بدہ. ^{۲۰} چونکی ہر کی بدی بجا باورہ نور جا بیزارہ و نور ورجا نایہ، نہ کی اون کردکاران آشکار بوستہ و رُساو بہ. ^{۲۱} ولی اون کی حئیقت بجا آورہ، نور ورجا آیہ تا آشکار بہ کی اون کاران خُدا یاری مرا انجام بپوستہ.»

تعمید دَندہ یحیی گوائی عیسی بارہ

^{۲۲} بازون پس عیسی و اون شاگردان یہودیہ ولایت دہاتان دورور بُشوئید و عیسی اویا چن وقتی اوشان مرا باسا و مردوم غُسل تعمید دئی. ^{۲۳} یحیی ئم عینون دہات میان، سالیم شار نزدیکی، تعمید دئی، چونکی اویا آب زیاد بو و مردوم آموئید و تعمید گیفتیدی. ^{۲۴} چونکی یحیی ہنو خولتانک درون دَنکفتہ بو. ^{۲۵} ایوار، یحیی شاگردان و ایتا یہودی میان، بگو مگو بُو کی چُطو شہ نجاست جا پاکا بوستن. ^{۲۶} یحیی شاگردان اون ورجا باموئید، اون بگفتید: «اوستاد، اونکی تی مرا اُردن روخان اُطرف ایسابو، و تو اون رہ گوائی دئی، ہسا خودُش غُسل تعمید دئہ و ہمتان اون ورجا شید.» ^{۲۷} یحیی اوشان جواب بدہ: «ہیگس نتانہ ہیچی بدس باورہ، مگر آنکی جہ خُدا طرف اون فَدہ بہ. ^{۲۸} سُمان خودتان گوائید کی من بگفتم مسیح موعود نیئم، بلکی پیشتر جہ اون

اوسہ بُبوستم۔^{۲۹} عروس داماد شینہ، ولی داماد رفیق کی ایتا گوشہ ایسا اونِ گوش دتہ اونِ صدای ایشتاوستن جا خیلی ذوق کونہ۔ ہنہ واسی منم حیسانی ذوق کونم۔^{۳۰} اون وا پیلہ تر ببه ولی من بایسی کوچیک بَبم۔»

«اون کی آسمانِ جا آہ، جہ ہمہ سرتہ، ولی اونکی جہ زمین ایسہ، زمینہ و زمینی چیانِ جا گب زنہ۔ اونکی آسمانِ جا آہ، جہ ہمہ سرتہ۔^{۳۲} اون، اونچی کی بیدہ و بیشتاوستہ رِہ گوائی دَنن درہ، با آ حال ہیگس اونِ گوائی فُبیل نُکونہ۔^{۳۳} اُگس کی اونِ گوائی فُبیل کونہ، تأیید کونہ کی خُدا حثیقہ۔^{۳۴} چون اونِ کی خُدا اوسہ بُکودہ، خُدا کلامِ واگویا کونہ، چونکی اون، روخِ پی حد و حساب قِدہ۔^{۳۵} پئر، پسر دوس درہ و ہمہ چِ اون دَس واسپاردہ۔^{۳۶} اونکی پسر ایمان درہ، ابدی زیندگی درہ؛ اونکی پسر جا اطاعت نُکونہ، زیندگیِ نخواہ دِنن، بلکی خُدا غیظ اونِ سر مانہ۔»

۴

عیسی و سامری زنا

اوقتی عیسی بفہمست کی فریسی فرقہ عالمان بیشتاوستیدی، اون ویشتر جہ یحیی دُمبالہ رو پیدا بُکودہ و اوشان غُسل تعمید دتہ^۲۔ ہر چند کی عیسی شاگردان تعمید دئیدی نہ خودش^۳۔ یہودیہ ولایت ترکا کود و ایوار دہ جلیل ولایت سو روانہ بُبوست^۴ و بایسی کی جلیل شئونِ رِہ سامرہ جا ردّا بہ۔^۵ پس ایتا شار جہ سامرہ کی سوخار نام دَشتی فارسہ، ایتا تیکہ زمینِ نزدیکی کی یعقوب، خو پسر یوسف قَدہ بو۔^۶ یعقوب چاہ اویا نئہ بو، عیسی خستہ جہ سفر، چاہ کنار بینیشت۔ دورور دوازده ظہر بو۔

ایتا زنا جہ سامرہ مردومان آب فاکشنِ رِہ بامو۔ عیسی اُزناک بگفت: «ایچہ آب مرہ قَدن»،^۸ چونکی اون شاگردان غذا ہن رِہ شار بُشوید۔^۹ سامری زنا عیسی بگفت: «چطو تو کی یہودی ایسی می جا کی ایتا سامری زناکم آب خوائی؟» چونکی یہودیان سامریان مرا دمخور نیبید۔^{۱۰} عیسی اُزناک جواب بدہ: «آگہ خُدا ہدیہ ی فہمستی و دَنستی کیسہ کی تی جا آب خواہ، تو اون جا خواستی، و اون ترہ آبی فدئی کی ترہ زیندگی ببخشہ۔»^{۱۱} اُزنا عیسی بگفت: «آقا، بدرہ ناری و چاہ جولفہ، پس آبی کی زیندگی بخشہ جہ کویا آوری؟^{۱۲} مگہ تو آمی جد یعقوب جا پیلہ تری؟ اون آچای آمرہ قَدہ، و خودش و اون پسران و گلہ ٹان اونِ جا آب خوردیدی۔»^{۱۳} عیسی بگفت: «ہر کی آب

جا بُخورہ، بازَم تشنہ بہ۔^{۱۴} ولی ہر کی اُ آب جا کی من اون فَدَم بُخورہ، دہ ہرگس تشنہ نحوائہ بوستن، اُبی کی من فَدَم اون درون ایتا چشمہ بہ کی تا ابدی زیندگی جوش کونہ و بَسَر شہ۔»^{۱۵} اُ زَنای بگفت: «آقا، جہ اُ آب مرہ فَدَن، تا دہ تشنہ نَبَم و آب فاکشن رِہ آیا نایم۔»^{۱۶} عیسی بگفت: «بوشو، تی مردَ دوخوان و واگرد۔»^{۱۷} اُ زَنای جواب بدہ: «مرد نازم۔» عیسی بگفت: «راست گی کی مرد ناری،^{۱۸} چونکی پنج وار مردا بوستہ بی و اونکی الان دَری، تی مرد نیہ۔ اونچی بگفتی راستہ!»^{۱۹} اُ زَنای بگفت: «آقا، دینم کی ایتا پیغمبری۔^{۲۰} اُمی پُئران اُ کوه درون پرستش کودیدی ولی شُمان گیدی اُ جیگائی کی اون درون بایسی پرستش کودن اورشلیمہ۔»^{۲۱} عیسی بگفت: «اُی زَنای، واور بُکون، زماتی خوائہ فارسن کی آسمانی پُئرنہ اُ کوه درون پرستش خوائد کودن، نہ اورشلیم درون۔^{۲۲} شُمان اونچی کی نیشناسیدی پرستش کونیدی، امان اونچی کی ایشناسیم پرستش کونیم، چونکی نیجات بواسطہ یهودِ مردوم آیہ۔^{۲۳} ولی زماتی رسہ، و اَلانم فارسہ، کی حئیقی پرستندہ ٹان، آسمانی پُئَر روح و حئیقت درون پرستش خوائد کودن، چونکی پُراٹو پرستندہ ٹائی خوائہ۔^{۲۴} اُ خُدا روحہ و اون پرستندہ ٹان بایسی خُدایَ روح و حئیقت درون پرستش بُکونید۔»^{۲۵} اُ زَنای بگفت: «دانم کی ماشیح موعود خوائہ اَمون، کی ہو مسیح موعود؛ وقتی کی اون بایہ، ہمہ چی اَمرہ خوائہ گفتن۔»^{۲۶} عیسی اون بگفت: «من کی تی مرا گب زنم، ہونم۔»

^{۲۷} ہو وقت، عیسی شاگردان جہ راہ فارسہ ٹید و ماتا بوستید کی ایتا زَنای اَمرا گب زنہ۔ ولی ہیٹا وانورسہ ٹید «چی خوائی؟» یا «چرہ اون مرا گب زنی؟»^{۲۸} بازین اُ زَنای، خو گولہ ی ہویا بنہ و شار سو بُشو و مردوم بگفت: «بائید ایتا مرداک بیدینید کی ہر چی تا ہسا بُکودہ بوم، مرہ بگفتہ۔ بہ کی اون مسیح موعود بہ؟»^{۲۹} بازین اوشان شار جا بیرون بُشوئید و عیسی ورجا باموئید۔

^{۳۱} میان، شاگردان عیسی جا خوائش بُکودید، و بگفتید: «اوستاد، ایچی بُخور۔»^{۳۲} ولی عیسی اوشان بگفت: «من غذائی خوردن رِہ دَرَم کی شُمان ہیچی اون جا نانید۔»^{۳۳} شاگردان ہمدیگر بگفتید: «مگہ گسی اون رِہ غذا باوردہ؟»^{۳۴} عیسی اشان بگفت: «می غذا آنہ کی، اونیکی مرہ اوسہ بُکودہ ی خواستہ ی بجا باورم و اون کار انجام بدم۔^{۳۵} مگہ اُ گب نیشتاوستید کی ”حلا چہار ماہ ویشتر محصول یئن فصل نمانستہ؟“ بیدینید، من شمر اُ گم، شیمہ چومان وازا کونید و فندرید کی ہسا محصول زمین درون یئن رِہ آمادہ یہ۔

۳۶ آلان، اونی کی محصولِ بینہ خو مُزدَ فیگیرہ و خو ابدی زیندگی رہ محصولی جَم کونہ، تا اونی کی کارہ و اونی کی بینہ ہمدیگر مرا ذوق بُکونید. ۳۷ آ نَقْلُ آیا بکار آہ کی ”اینفر کارہ و اویتا بینہ“. ۳۸ من شمرأ اوسہ کودم تا اُ محصولِ بِن رہ بیشید کی شیمہ زحمت بکشہ نیہ. دیگران زحمت بکشہ ئید و شُمان اوشان زحمت بکشہ کَ بُجور آورید.»

۳۹ اُ زناک گوائی واسی کی بگفتہ بو «ہر چی تا ہسا بُکودہ بوم، مرہ بگفتہ،» خیلی جہ سامیریانی کی اُ شار درون زیندگی کودید عیسیٰ ایمان باوردید. ۴۰ وقتی کی اُ سامیریان عیسیٰ ورجا باموئید، اون جا بخواستید اُشان ورجا بئسہ. پس عیسیٰ دو روج اویا باسا. ۴۱ و خیلیان دہ عیسیٰ گبان ایشتاوستن واسی اونِ ایمان باوردید. ۴۲ اُشان اُ زناک بگفتید: «دہ فقط تی گب واسی نیہ کی ایمان آوریم، چونکی خودمان اونِ گبان بیشتاوستیم و دانیم کی حقیقتن اُ مردای دُنیا نیجات دَنندہ یہ.»

۴۳ دو روج بازین، عیسیٰ جہ سامرہ، جلیل ولایت بُشو، ۴۴ چون عیسیٰ بگفتہ بو کی «پیغمبر خو شار درون حُرمت نارہ.» ۴۵ وقتی کی عیسیٰ جلیلِ فارسہ، جلیلیان اونِ ذوق مرا قُبیل بُکودید، چونکی اوشانم عید واسی اورشلیم بُشوید و اونجی کی عیسیٰ اویا بُکودہ بو، بیدہ بید.

عیسیٰ ایتا درباری رِک شفا دئہ

۴۶ بازون عیسیٰ ایوار دہ جلیلِ قانای آبادی بُشو، ہویا کی آبِ شراو بُکودہ بو. اویا ایتا جہ درباریان بو کی ایتا ناخوش رِکی گفَرناحوم شار درون دَشتی. ۴۷ هَطو کی بیشتاوست عیسیٰ جہ یہودیہ ولایت، جلیلِ ولایت بامو درہ، اون دِنن رہ تادی بُکودہ و مَت بُکود کی بایہ و اورِک شفا بدہ، چونکی مَرَدن دوبو. ۴۸ عیسیٰ اونِ بگفت: «تا نیشانہ ئان و مُعجزہ ئان و عجایب غرایب چیان نیدینید، ایمان ناوریدی.» ۴۹ اُ درباری مردای بگفت: «آقا، قبل آنکی می زای بیمیرہ، بیا.» ۵۰ عیسیٰ اُ مرداک بگفت: «بوشو، تی رِک زندہ مانہ.» اُ مردای عیسیٰ گبان قُبیل بُکود و رادکفت. ۵۱ ہنو راہ درون بو کی اونِ خیدمتکاران اونِ پیشواز باموئید، بگفتید: «تی رِک زندی و اونِ حال حُب بوستن درہ.» ۵۲ پس اُ درباری مردای اوشان جا واورسہ: «چی ساعتی اونِ حال حُب بوستن دوبو؟» بگفتید: «دیروج، ساعت یک بعدظہر تب اونِ شین قطا بوست.» ۵۳ ہو موقع پُر بفہمست کی اونِ ہو ساعتی بو کی عیسیٰ اونِ بگفتہ بو: «تی رِک زندہ مانہ.»

پس خودِش و تمان اونِ خانه اهل ایمان باوردید. ^۵ آن دوّمتا نیشانه و مُعجزه ئی بو کی وقتی عیسی جه یهودیه ولایت، جلیل ولایت بامو، انجام بدّه.

۵

علیل مرداک شفا حوض کناری

^۱ چن وقت بازون، عیسی ایتا عید ره کی یهود شین بو، اورشلیم شار سو بُشو. ^۲ اورشلیم درون، 'دروازه ی گوسفند' کنار، ایتا حوض نئه کی عبرانی زوان درون، اون 'بیت حسدا' گیدی و پنج تا ایوان ذره کی هر تا سایبان دَریدی. ^۳ اویا ایتا پیلہ دستہ جه علیلان یعنی کوران و شلان و ایفلیجان خوفتیدی و رافا بید آب تکان بُخوره. ^۴ چونکی اوشان فیکر کودیدی کی هر چن وقت، ایتا فیریشته جه خُداوند طرف آیه و آب تکان دئه؛ اوّلین کسی کی آب تکان بُخورده بو پسی حوض درون شوئی، جه هر ناخوشی کی دشتی شفا گیتی.

^۵ اویا، ایتا مردای ایسا بو که سی و هشت سال علیل بو. ^۶ وقتی عیسی بیده کی اون اویا خوفته و دَنستی کی خیلی زماّت کی آ ناخوشی ذره، اون جا واورسه: «خوائی شفا بیگیری؟» ^۷ علیل مرداک بگفت: «آقا، هیگس نارم کی وقتی آب تکان خوره، مره حوض درون بنه، و تا مره اویا فارسانم، اینفر دیگر جُلوتر جه من بدرون بُشو دره.» ^۸ عیسی اون بگفت: «ویریز، تی جیگای اوسان و بوشو.» ^۹ اُ مردای دَرجا شفا بیگیت و خو جیگای اوساد و بنا به را شئون بُکود.

اُ روج، مُقدّس شنبه بو. ^{۱۰} هنه واسی یهودیان سران شفا بیگیته مرداک بگفتید: «ایمروج مُقدّس شنبه یه و شرعاً تره روا نیه کی تی جیگای ا طرف ا طرف بیری.» ^{۱۱} اُ مرداک جواب بدّه: «اون کی مره شفا بدّه مره بگفت تی جیگای اوسان و را بوشو.» ^{۱۲} اون جا واورسه ئید: «اون کی تره بگفت تی جیگای اوسان و را بُشو، کی بو؟» ^{۱۳} ولی اُ شفا بیگیته مرداک نانستی اون کیسه، چونکی عیسی اُ خلق میان کی اویا ایسابید غیبا بوسته بو.

^{۱۴} اییچه دترتر، عیسی اُ مرداک معبد درون بیافت و اون بگفت: «بیدین، هسا حُب بوستی، ده گنا نوا کودن تا ایچی بدتر تی سر نایه.» ^{۱۵} اُ مردای بُشو و یهودیان بگفت: «اون کی مره شفا بدّه، عیسی یه.»

^{۱۶} هُن واسی بو کی یهودیان عیسی اذیت و آزار کودید، چونکی مُقدّس شنبه درون آجور کاران کودی. ^{۱۷} ولی عیسی جواب، آن بو کی «می پئر هَنو کار کونه، منم کار کونم.» ^{۱۸} هُن واسی یهودیان ویشتر جه قبل خواستید کی اون

بُکوشید، چونکی نہ فقط مُقدّس شنبہ قانونِ زیر پا نئی، بلکی حتیٰ خُدا یمِ خو پترِ دوخوادی و خودِش خُدا مرا مساوی دانستی.

^{۱۹} پس عیسیٰ اُطو اوشانِ جوابِ بدہ: «حئیقتن، شمرا گم کی پسرِ خودِش جا نتانہ کاری بُکونہ مگہ اُ کارانی کی دینہ اونِ پترِ انجامِ دئہ؛ چون ہرچی پترِ کونہ، پسرِم ہو کارِ کونہ. ^{۲۰} چونکی پتر، پسرِ دوستِ ذرہ و ہر کاری کونہ اونِ نیشانِ دئہ و پیلہ تر جہ اُ کارانم اونِ نیشانِ خوائہ دئن تا شُمانِ ماتا بید. ^{۲۱} چون ہوطو کی پترِ مُردئانِ زندہ کونہ و اوشانِ زیندگیِ فیدہ، ہوطوئمِ پسرِ ہر کیِ بخوائہ، زیندگیِ فیدہ. ^{۲۲} چونکی پترِ ہیگسِ داوری نُونہ، بلکی تمانِ داوری کارِ پسرِ دسِ واسپارده. ^{۲۳} تا تمانِ مردوم، پسرِ حُرمتِ بَئید، ہوطو کی پترِ حُرمتِ نیئیدی. اُ گس کی پسرِ حُرمتِ نَنہ، ہو پترِم کی اونِ اوسہ بُکودہ، حُرمتِ نَنہ. ^{۲۴} حئیقتن، شمرا گم، ہر کی می کلامِ بیشتاوه و کسی کی مرہ اوسہ بُکودہ ی ایمانِ باورہ، ابدی زیندگیِ ذرہ و داوری نیبہ، بلکی جہ مرگ بہ زیندگی بُشو درہ. ^{۲۵} حئیقتن، شمرا گم، زماتیِ فارسہ، بلکی ہہ آلانہ، کی مُردئانِ خُدا پسرِ صدایِ ایشتاویدی و اوشانی کی ایشتاویدی، زندہ خوائید بوستن. ^{۲۶} چون ہوطو کی پترِ خو درونِ زیندگیِ ذرہ پسرِم فدہ، تا خو درونِ زیندگیِ بدَرہ، ^{۲۷} و اونِ اُ قدرتِ فدہ کی داوریم بُکونہ، چونکی انسانِ پسرہ. ^{۲۸} اُ گبانِ جا ماتا نیبید، چونکی زماتیِ فارسہ کی ہمہ اوشانی کی قبرِ درونید، اونِ صدایِ ایشتاویدی و بیرونِ خوائید اُمون. ^{۲۹} اوشان کی خُبی بُکودہ بید، زندہ بیدی کی تا بہ ابدِ زیندگی بُکونید، و اوشانی کی بدی بُکودہ بید، زندہ بیدی تا داوری بیبید. ^{۳۰} من می جا نتانم کاری کودن، بلکی بنا بہ اونچی ایشتاومِ داوری کونم و می داوریِ عادلانہ یہ، چونکی می خواستہ دُمبالِ نیئمِ بلکی، اُ گسِ خواستہ دُمبالم کی مرہ اوسہ بُکودہ.

« ^{۳۱} آگہ من خودم، مرہ گوائیِ بدم، می گوائیِ ايعتبارِ نارہ. ^{۳۲} اینفرِ دہ ایسا کی می بارہ گوائیِ دئہ و دانم اونِ گوائیِ می بارہ ايعتبارِ ذرہ. ^{۳۳} شُمانِ گسانیِ یحییِ ورجا اوسہ کودید و اون، حئیقتِ رِہ گوائیِ بدہ. ^{۳۴} نہ آنکی من آدمی گوائیِ قُبیلِ بُکونم، بلکی اُ گبانِ اِنِ واسی زنم تا نیجاتِ پیدا بُکونید. ^{۳۵} یحییِ چراغی بو تابان و سوجان و شُمانِ خواستیدی ایچہ اونِ روشنائیِ درونِ خوشِ بیبید. ^{۳۶} ولی من گوائیِ پیلہ تر جہ یحییِ گوائیِ ذرمِ چونکی اُ کارانی کی پترِ مرہ واسپارده تا بہ آخرِ فارسانم، یعنی ہہ کارانی کی کونم، ہشانِ مرہ گوائیِ دینیدی کی پترِ مرہ اوسہ کودہ. ^{۳۷} و ہو پتری کی مرہ اوسہ کودہ، خودِش می بارہ گوائیِ دئہ. شُمانِ ہرگسِ اونِ صدایِ نیشتاوستید و اونِ دیمِ نیدہ ئید ^{۳۸} و اونِ کلامِ شیمہ درون

ننہ، چونکی اون اوسہ بُوستہ ی ایمان نارید۔^{۳۹} شُمان مُقدّس کتابان و اموجیدی، چونکی گمان کونید بواسطہ ی اون، ابدی زیندگی دَریدی، ہسّا ہہ کتابان مرا گوائی دیئیدی۔^{۴۰} ولی نخواستید می ورجا بائید تا زیندگی بیاوید۔

«^{۴۱} آدمیان جا جلال قُبیل نُکونم،^{۴۲} ولی شمرأ حُب ایشناسم کی خُدا محبت شیمہ دیل درون ناریدی۔^{۴۳} من می پئر نام مرا باموم، ولی شُمان مرہ قُبیل نُکونید۔ اگہ اینفر دیگہ خو نام مرا بایہ، اون قُبیل خوائید کودن۔^{۴۴} چُطو تانیدی ایمان باورید وقتی کی جلال ہمدیگر جا قُبیل کونیدی؟ ولی اُ جلال دُمال کی خُدا یکتا جا بہہ، نیئید۔^{۴۵} خیال نُکونید، منم کی پئر ورجا شمرأ متہم کونہ؛ اون کی شمرأ متہم کونہ موسی پیغمبرہ، ہون کی بہ اون دیل دَوستید۔^{۴۶} چونکی اگہ موسی ایمان دَشتید، مرہ تم ایمان اوردیدی، چونکی اون می بارہ بینویشتہ۔^{۴۷} ولی اگہ اون بینویشتہ نان واور ناریدی، چُطو می گبان واور خوائید کودن؟»

۶

عیسی پنج ہزار نفر غذا دئہ

اچن وقت بازون، عیسی اُ طرف جلیل دریا کی ہو تیریرہ دریایہ، بُشو۔^۲ پیلہ جماعتی اون دُمالسر رادکفتید، چون نیشانہ نان و مُعجزہ ثانی کی ناخوشان شفا دئن موقع انجام بدہ بوی، بیدہ بید۔^۳ پس عیسی ایٹا پوشتہ سر بُشو و خو شاگردان مرا اویا بینیشت۔^۴ یہودیان پَسخ عید نزدیک بو۔^۵ وقتی عیسی خوسر راست کود و بیدہ کی پیلہ جماعتی اون سمت آمون درید، فیلیپس بگفت: «جہ کویا نان بیہینیم تا اشان بُخورید؟»^۶ آن بگفت تا اون امتحان بُکونہ، چونکی خودش حُب دانستی چی خوائہ بُکونہ۔^۷ فیلیپس جواب بدہ: «اگہ دویت دینار اندر نان بیہینیم اشان رہ وس نُکونہ، حتی اگہ، ہر تا فقط ایچہ بُخورید۔»^۸ ایٹا دہ جہ شاگردان اندریاس نام، کی شمعون پطرس برار بو، بگفت: «ایٹا کوچی ری آیا ایسا کی پنج تا نان جو و دونہ ماہی درہ، ولی آن ا جماعت رہ چی کونہ؟»^۹ عیسی بگفت: «مردوم بینیشانید۔» اویا خیلی علف دبوو۔ پس اوشان کی دورور پنج ہزار مردای بید، بینیشتید۔^{۱۱} ہوموقع عیسی نان بیگفت و سُکر بُکودہ بو پسی، اوشان میان کی نیشتہ بید سام بُکود، و ہونقدریم کی خواستید اوشان ماہی فدہ۔^{۱۲} وقتی کی بُخوردید و سئرا بوستید، عیسی شاگردان بگفت: «زیاد باورده خُردہ نانان جم کونید تا ہیچی لا نہہ۔»

۱۳ پس اوشانَ جَمَ کودید و جه زیادباورده تیکه ثانِ ا پنج تا نانِ جوئی کی جماعت بْخورده بید، دوازده تا سبد پُر بوست.

۱۴ مردوم وقتی آ نیشانه و مُعجزه ی کی عیسی انجام بدّه، بیده ئید بگفتید: «حئیقتن، اون هو پیغمبری ایسه کی بایسی آ دُنیا درون بایه.» ۱۵ عیسی وقتی بفهمست مردوم خیال دَریدی کی اون بیگیرید و بزور پادشا بْکونید، اویا ترکا کود و ایوار ده تنها کوه بُشو.

عیسی آب روراشه

۱۶ غروب دم، عیسی شاگردان، دریا سمت بُشوئید ۱۷ و لوتکای سوار بوستید و ا طرف دریا، گفرناحوم شار سمت رادگفتید. هوا تارک بوسته بو، ولی عیسی هَنو اوشانَ ورجا ناموبو. ۱۸ هه میان دریا، تُند باد واسی کولاک بْبوست. ۱۹ وقتی دورور شیش کیلومتر پارو بزه بید، عیسی بیده ئید که دریا روراه شئون دره و لوتکای نزدیک بوستن دره. پس اوشان دیل زاله بترکست. ۲۰ ولی عیسی اوشان بگفت: «منم؛ نترسید.» ۲۱ بازین بخواستید اون لوتکا سوار کونید، کی لوتکا هو دم ا جائی کی خواستید بیشید، فارسه.

عیسی، نان زیندگی

۲۲ فردای، جماعتی کی دریا ا طرف ایساید، بفهمستید کی جغیر ایتا لوتکا، لوتکای دیگه ئی اویا ننه بو، و دانستیدم کی عیسی خو شاگردان مرا اون سوار بْبوسته بو، بلکی شاگردان خوشان ره بُشوید. ۲۳ هو موقع چن تا ده لوتکا تیریه جا باموئید و نزدیک ا جائی فارسه ئید کی ا مردوم، بعد آنکی خُداوند سُکر بْکوده بو، نان بْخورده بید. ۲۴ پس وقتی کی جماعت بفهمستید کی نه عیسی اویا ایسا و نه اون شاگردان، ا لوتکا ثان سوار بوستید و عیسی وامْجستن ره گفرناحوم بُشوئید.

۲۵ وقتی کی عیسی ا طرف دریا بیافتید، اون بگفتید: «اوستاد، کی آیا باموئی؟» ۲۶ عیسی جواب بدّه: «حئیقتن، شمرأ گم، مره وامْجیدی نه ا نیشانه ثان و مُعجزه ثان واسی کی بیده ئید، بلکی ا نان واسی کی بْخوردید و سئرا بوستید. ۲۷ ا خوراک واسی کی از بین شه کار نُکونید، بلکی ا خوراک واسی کی تا ابدی زیندگی بجا مانه کار بْکونید، خوراک کی انسان پسر شمرأ خوائه فدن. چون خُدا پدر، انسان پسر سر مُهر تأیید بزه.» ۲۸ هو موقع اوشان عیسی جا واورسه ئید: «چی کارانی بْکونیم کی خُدا کاران انجام بدّه بیبیم؟» ۲۹ عیسی اوشان جواب بدّه:

«کاری کی خُدا شیمہ جا خوائہ بُکونید اونہ کی اون اوسہ بُکودہ ی ایمان باورید.»^{۳۰} اوشان عیسیٰ بگفتید: «چی نیشانہ و مُعجزہ ئی آمرہ انجام دئی تا اون دئن مرا واوَر بُکونیم؟ چی مُعجزہ ئی کونی؟^{۳۱} آمی پئران ویاوان درون متّا، اُ نانی کی آسمان جا بجیر فووستی، بُخوردید، هوطو کی مُقدّس بینویشتہ نان درون بینویشتہ بُبوستہ: ”موسیٰ پیغمبر، آسمان جا اوشان نان فدہ تا بُخورید.“^{۳۲} عیسیٰ جواب بدہ: «حئیقتن، شمرا گم، موسیٰ نُبو کی اُ نان آسمان جا شمرا فدہ، بلکی می پئره کی حئیقی نان آسمان جا شمرا فدہ.^{۳۳} چون خُدا نان، اونہ کی آسمان جا بجیر بامو و دُنیائی زیندگی فدہ.»^{۳۴} پس اوشان بگفتید: «آقا، اُ نان ہمیشک آمرہ فدَن.»^{۳۵} عیسیٰ اوشان بگفت: «اُ نانی کی زیندگی بخشہ منم. هرکی می ورجا بایہ، هرگس ویشتا نیبہ، و هرکی مرہ ایمان باوَرہ هرگس تشنہ نیبہ.^{۳۶} ولی هوطو کی شمرا بگفتم، با آنکی مرہ بیدہ ئید، ولی ہنو ایمان ناوردیدی.^{۳۷} تمان اوشانی کی پئر مرہ فدہ می ورجا آئیدی؛ و اُ گس کی می ورجا آیہ اون هرگس می جا دورا نُکونم.^{۳۸} چونکی آسمان جا بجیر ناموم تا می خواستہ ی انجام بدم، بلکی باموم تا خواستہ ی اون کی مرہ اوسہ بُکودہ ی بہ انجام فارسانم.^{۳۹} و اون کی مرہ اوسہ بُکودہ خواستہ آنہ کی جہ اوشانی کی اون مرہ فدہ، ہیٹای جہ دَس ندَم، بلکی اوشان آخر زَمات زندہ بُکونم.^{۴۰} چون می پئر خواستہ آنہ کی، هر کس چوم بہ پسر بہہ و اون ایمان باورہ، ابدی زیندگی دَرہ، و من آخر زَمات درون اون زندہ کونم.»

^{۴۱} بازون یہودیان اون بارہ غُرغر بُکودید، چرہ کی عیسیٰ بگفتہ بو «منم اُ نان کی آسمان جا بجیر بامو.»^{۴۲} اوشان گفتیدی: «مگہ آ مردای، عیسیٰ یوسف پسر نیہ کی امان اون پئر و مار ایشناسیم؟ پس چُطو الان گہ کی ”آسمان جا بجیر باموم“؟»^{۴۳} عیسیٰ جواب بدہ: «همدیگر مرا اَنقَد غُرغر نُکونید.^{۴۴} ہیگس نتانہ می ورجا بایہ مگر اُ پئری کی مرہ اوسہ کودہ، اون می سمت فاکشہ، و من آخر زَمات درون اون زندہ کونم.^{۴۵} پیغمبران بینویشتہ نان درون بامو درہ ”ہمہ خُدا جا خوائد آموختن.“ پس هرکی خُدا جا بیشتاوه و اون جا یاد بیگیرہ، می ورجا آیہ.^{۴۶} ہیگس پئر بیدہ نرہ، جغیر اونکی خُدا طرفِ جا آیہ؛ اونہ کی پئر بیدہ.^{۴۷} حئیقتن، شمرا گم، هرکی ایمان دَرہ، ابدی زیندگی دَرہ.^{۴۸} من اُ نانی ایسم کی زیندگی فدہ.^{۴۹} شیمہ پئران، متّای ویاوان درون بُخوردید، و با اُ حال بمردید.^{۵۰} آنہ، نانی کی آسمان جا بجیر آیہ، کی هرکی اون جا بُخورہ، نخوائہ مردن.^{۵۱} منم اُ نانی کی زیندگی فدہ و آسمان جا بجیر بامو. آگہ ایکس اُ

نان جا بخوره، تا ابد زنده مانه. اُنانی کی من دُنیا زیندگی ره فدم، می تنه.»
 ۵۲ یهودیان میان بگو مگو دکفت کی: «ا مردای چطو تانه خو تَن آمره فده تا
 بُخوریم؟» ۵۳ عیسی اشان بگفت: «حئیقتن، شمرأ گم، کی تا انسان پسر تَن
 نُخورید و اونِ خونِ نُنوشید، شیمه درون زیندگی نارید. ۵۴ هرکی می تَن بخوره و
 می خونِ بُنوشه، ابدی زیندگی دره، و من آخر زما ت درون، اون زنده خوائم
 کودن. ۵۵ چونکی می تَن حئیقتی خوردنی و می خون حئیقتی نوشیدنیه. ۵۶ اُگس
 کی می تَن خوره و می خونِ نوشه، می درون مانه و من اون درون. ۵۷ دُرُست
 هوطو، ا پُری کی زیندگی فِدِه مره اوسِه کود و من هو پُترِ خاطری زنده تَم،
 هرکسَم کی مره بخوره می خاطری زنده مانه. ۵۸ اُن ا نانیه کی آسمان جا بجیر
 بامو؛ نه ا نانی کی شیمه پُترانِ بُخوردید و با ا حال بمردید؛ بلکی هر گس ا نانِ جا
 بُخوره، تا ابد زنده مانه.» ۵۹ عیسی ا گبان زما تی بگفت: کی یهود عبادتگا کی
 گفرناحوم درون بو، تعلیم دئی.

پطرس اعتراف کودن

۶۰ خیلی جه عیسی شاگردان ا گبان ایشتاوستن مرا بگفتید: «ا گبان خیلی
 سخته، کی تانه اون فُبیل بکونه؟» ۶۱ ولی عیسی، دانستی کی اون شاگردان ا
 جریان واسی غرغر کونیدی، اشان بگفت: «هه جریان کی شمرأ ناراحت کونه؟
 ۶۲ پس آگه انسان پسر بیدینید جه هو جائی کی اول ایسابو بُجور شه چی خوائید
 کودن؟ ۶۳ خُدا روحه کی زنده کونه؛ جسم هیچ فایده ئی ناره. گبانی کی من شمرأ
 بگفتم، روح و زیندگیه. ۶۴ ولی بعضی جه سُمان ایسائید کی ایمان ناویریدی.»
 چونکی عیسی جه اول دانستی کیان ایمان ناویرید و اون کیسه کی اون دُشمند
 دَس فِدِه. ۶۵ بازون عیسی دُمباله بدّه: «هن واسی شمرأ بگفتم کی هیگس نتانه
 می ورجا بایه، جغیر اونکی می آسمانی پُتر جا اونِ بیخشه بُبوسته ببه.»
 ۶۶ بازون پس، خیلی جه عیسی دُمباله روئان اون تَرَکا کودید و ده اون هَمرائی
 نُکودید. ۶۷ پس عیسی ا دوازده شاگرد بگفت: «سُمانم خوائید بیشید؟»
 ۶۸ شَمعونِ پطرس جواب بدّه: «آفا، کی ورجا بشیم؟ ابدی زیندگی کلام تی ورجا
 نَه. ۶۹ و امان ایمان باوردیم و دانیم کی تو ا قُدوس خُدا ایسی.» ۷۰ عیسی اوشان
 جواب بدّه: «مگه سُمان دوازده نفر من انتخاب نُکودم؟ ولی با ا حال، اینفر
 جه سُمان ایسا ابلیسه.» ۷۱ عیسی، یهودا، شَمعونِ آسخریوطی پسر ایشاره
 کودی، چونکی اون ایسا جه ا دوازده نفر بو کی خواستی چن وقت بعد عیسی

عیسیٰ به عیدِ خیمه تان شه

۱) بازین، عیسیٰ چند وقت جلیل ولایت درون گردستی، اون نخواستی یهودیه ولایت درون بئسه، چونکی یهودیان اون کوشتن دُمبال بید. ۲ یهودیان عیدِ خیمه تان نزدیک بُبوست، ۳ پس عیسیٰ براران اون بگفتید: «آیا ترکا کون و یهودیه بوشو تا تی شاگردان اُ کارانی کی کوئی بیدینید، ۴ چون هر کی بخوائه بشناخته به، خفا درون کار نُکونه. تو کی اُ کاران کونی، تره دُنیاي نیشان بدن.» ۵ چونکی حتی اون برارانم اون ایمان ناورده بید. ۶ پس عیسیٰ اَشان بگفت: «هنو می وقت فأنرسه، ولی شمراً هر وقتی مناسبه. ۷ دُنیا نتانه شیمه جا خفت بدره ولی می جا خفت دره، چون من گوائی دئم کی اون کاران بده. ۸ شُمان عید ره بیشید، من الان آ عید واسی نایم، چونکی می وقت هنو فأنرسه.» ۹ عیسیٰ آن بگفت و جلیل درون باسا.

۱۰ ولی بعد اونکی اون براران عید واسی بُشوئید، خودشم بُشو، ولی نه آشکارا بلکی خفا درون. ۱۱ پس یهودیان، عید زلمات اون دُمبال گردستید و واورسه ئید: «أ مردای کویا ایسا؟» ۱۲ مردوم میان عیسیٰ باره خیلی حرف دکفته بو. بعضیان گفتید: «ایتا خرم مرداکه.» ولی بعضی دیگه گفتیدی: «نه! مردوم جه راه بدر کونه.» ۱۳ ولی یهودیان ترس واسی، هیگس اون باره آشکارا گب نژی. ۱۴ وقتی نصف عید بُگذشته، عیسیٰ معبد صحن درون بامو و بنا به مردوم آموختن بُکود. ۱۵ یهودیان ماما بوستید و واورسه ئید: «أ مردای کی هرگس دین درس یاد نیگرفته، چطو تانه آجور علمی بدره؟» ۱۶ پس عیسیٰ اشان جواب بده: «اونچی کی شمراً یاد دئم می جا نیه، بلکی جه اوئی ایسه کی مره اوسه بُکوده. ۱۷ آگه ایگس حئیقتن بخوائه خُدا خواسته ی بجا باوره اون، فهمه کی آ تعلیمان جه خُدا ایسه، یا من می جا گم. ۱۸ اونکی جه خودش گب زنه، خو جلال دُمباله، ولی اونکی خو اوسه بُکوده جلال خوائه، راستگو ایسه و اون درون هی دوروغگو ننه. ۱۹ مگه موسی پیغمبر، شریعت شمراً فاندہ؟ با آحال هیئا جه شُمان اون انجام نده. چره می کوشتن دُمبالید؟» ۲۰ مردوم جواب بدئید: «تو دیو بزئی! کیه کی تی کوشتن دُمبال ببه؟» ۲۱ عیسیٰ اشان جواب بده: «من ایتا کار بُکودم و شُمان همتان جه اُ کار ماما بوستید. ۲۲ موسی ختنه

کودن حُکم شمراً فدہ - البتہ آن نہ موسی جا بلکی مردوم پُران جا بو - و ہنہ واسی، مُقدّسِ شنبہ روج درونم پسرانِ ختنہ کونیدی۔^{۲۳} آگہ ایتا آدم مُقدّسِ شنبہ روج درون ختنہ بہ تا موسی شریعت زیر پا بَنہ نبہ، پس چرہ جہ آنکی تمان ایتا آدمِ جانِ مُقدّسِ شنبہ روج درون سلامتی فدم بَرزخا بوستید؟^{۲۴} ظاہیر جا قضاوت نُکونید، بلکی بہ حق قضاوت بُکونید۔»

مگہ بہ اون مسیح بہہ؟

^{۲۵} بعضی جہ اورشلیم مردوم بگفتید: «مگہ آن ہون نیہ کی اون کوشتن دُمبالید؟^{۲۶} بیدیند چُطو آشکارا گب زنہ و اونِ ہیچی نیگید! بہ کی مردوم پیلہ تران بفہمستہ ببید کی اون ہو مسیح موعودہ؟^{۲۷} امان دانیم اُ مردای جہ کویا آیہ، ولی وقتی مسیح موعود ظہور بُکونہ، کسی نانہ جہ کویا آیہ۔»^{۲۸} ہو موقع عیسی آموختن زمات معبد درون، بلند صدا مرا بگفت کی: «مرہ ایشناسیدی و دانید جہ کویا ایم۔ ولی من بہ می خواستہ ناموم۔ اونکی مرہ اوسہ بُکودہ، حقہ و شُمان اونِ نیشناسیدی۔^{۲۹} ولی من اونِ ایشناسم، چونکی من جہ اونِ طرف باموم و اون مرہ اوسہ کودہ۔»^{۳۰} پس اوشان آنہ دُمبال بید کی عیسی گرفتار کونید، ولی ہیگس اونِ رو دَس دراز نُکود، چرہ کی اون وقت ہنو فائرسہ بو۔^{۳۱} با آن ہمہ خیلی جہ مردوم عیسی ایمان باوردید۔ اوشان گفتیدی: «مگہ وقتی مسیح موعود ظہور بُکونہ، اُ مردای جا ویشر نیشانہ ئان و مُعجزہ ئان انجام دئہ؟»

^{۳۲} قریسی فرقہ عالمان گوشِ فارسہ کی مردوم عیسی بارہ آجور گبان زنیدی۔ پس کاهنان سران و قریسیان، مأمورانی کی معبدِ پاستیدی اوسہ کودید تا اون گرفتار کونید۔^{۳۳} ہو موقع عیسی بگفت: «ایپچہ دہ شیمہ مرا ایسم، و بازون اون کی مرہ اوسہ بُکودہ ی ورجا شم۔^{۳۴} می دُمبال گردیدی، ولی مرہ نخوائید یافتن؛ و او یا کی من ایسم، شُمان نتانید بائید۔»^{۳۵} پس یہودیان گس گس گفتید: «اُ مردای کویا خوائہ بشہ کی امان نتانیم اونِ بیاویم؟ خوائہ یہودیانی کی یونانیان میان پخشِ بوستید ورجا بشہ و یونانیانِ تعلیم بدہ؟^{۳۶} اونِ منظور چی بو کی بگفتہ، ”می دُمبال گردیدی، ولی مرہ نخوائید یافتن و او یا کی من ایسم، شُمان نتانید بائید“؟»

روحانی کی آب زندگی فدہ

^{۳۷} آخرتا روج کی عیدِ مهمترین روج بو، عیسی باسا و بلند بلند مردوم بگفت:

«هر کی تشنه یه، می ورجا بایه و بُنوشه. ۳۸ هرکی مره ایمان باوره، هوطو کی مُقدّس کتابان گه، اون دیل جا آبی کی زیندگی قده روخان مانستن رادکفه.»
 ۳۹ عیسی آ گب روح القدس باره بگفت، کی اوشانی کی اون ایمان باورید، اون گیریدی؛ چونکی روح القدس هنو ببخشه نُبوسته بو، جه آ رو کی عیسی هنو جلال نیگفته بو.

۴۰ بعضی جه مردوم، آ گبان ایشتاوستن مرا بگفتید: «حئیقتن کی آ مردای هو پیغمبری ایسه کی بایستی بایه.» ۴۱ الباقی گفتید: «مسیح موعود ایسه.» ولی ایتا دیگه دسته واورسه ئید: «مگه مسیح جلیل ولایت جا خوائه آمون؟ ۴۲ مگه مُقدّس کتابان درون نگفته مسیح داوود پادشا نسل جا ایسه کی جه بیت لِحِم آبادی کی داوود اون درون زیوستی، خوائه آمون؟» ۴۳ پس مردوم میان عیسی واسی اختلاف دکفت. ۴۴ بعضیان خواستیدی اون گرفتار کونید، ولی هیگس اون رو دس درازا نُکود.

۴۵ بازین مأمورانی کی معبد پاستید، کاهینان سران و فریسیان ورجا وگردستید. آشان اُ مأموران جا واورسه ئید: «چره عیسی ناوردید؟» ۴۶ مأموران جواب بدئید: «تا الان، هیگس آ مرداک مانستن گب نزه!» ۴۷ فریسیان بگفتید: «مگه شُمانم گول بُخوردید؟ ۴۸ مگه مردوم پيله تران یا فریسیان جا هیگس اون ایمان باورده؟ ۴۹ ولی آ مردوم کی شریعت جا هیچی نانیدی، لعنت بُبوسته ئید.»
 ۵۰ نیقودیموس، کی پیشتر عیسی ورجا بُشو بو و ایتا جه فریسیان بو، بگفت: «مگه آمی شریعت کسی بی اونکی اوّل اون گب بیشتاوه و بفهمه کی چی بُکوده دره اون محکوم کونه؟» ۵۱ اوشان جواب بدئید: «مگه توئم جلیل شینی؟ بگرد و بیدین کی هی پیغمبری جلیل جا نامو.» ۵۲ بازین هرتا خوشان خانه بُشوئید.

۸

زیناکار زناک بَخِشِن

اما عیسی زیتون کو بُشو. ۲ صوب دَمان، عیسی بازم معبد صحن درون بامو. اویا مردوم همه اون دُور جم بوستید؛ عیسی بینیشت و بنا به مردوم آموختن بُکود. ۳ هه میان، تورات آموجگاران و فریسی فرقه عالمان، زناکی کی زینا موقع بیگفته بید باوردید و اون مردوم میان بپا بدشتید و ۴ عیسی بگفتید: «اوستاد، آ زناک زینا موقع بیگفتید. ۵ موسی پیغمبر، شریعت درون آمره حُکم

بُکودہ کی آجور زناکان سنگسار بیبید۔ ہسّا، تو چی گی؟»^۱ اَنہ بگفتید تا اونَ امتحان بُکونید و گزکی اون بھتان زئن رَہ بیاوید۔ ولی عیسی فچمست و خو آنگوشت مرا زمین سر بینویشت۔^۷ ولی چون اوشان اونِ جا سؤال کودن دیبید، عیسی ویریشت و اوشانَ بگفت: «جہ شیمہ میان، ہر گس کی گنا نُکودہ، اولین سنگ اونَ بزہ۔»^۸ و ایوارده فچمست و زمین سر بینویشت۔^۹ وقتی اوشان اَگبَ بیشتاوستید، ایتا ایتا، پیلہ تر تا کوجہ تر جہ اویا بُشوئید و عیسی اُزناک مرا کی اونَ جُلُو بپا ایسا بو تنہا بمانست۔^{۱۰} ہو موقع عیسی ویریشت و اُزناکَ بگفت: «آی زنا، اوشان کویا ایسائید؟ ہیگس ترہ محکوم نُکود؟»^{۱۱} اُزنا، جواب بدہ: «ہیگس، آی آقا» عیسی اونَ بگفت: «منم ترہ محکوم نُکونم۔ بوشو و دہ گنا نوا کودن۔»

من دُنیا نور ایسم

^{۱۲} عیسی ایوار دہ مردوم مرا گب بزہ، بگفت: «من دُنیا نور ایسم۔ ہرکی می دُمبال بایہ، ہرگس تارکی درون راہ نخواستہ شئون، بلکی زیندگی نورَ خوائہ دشتن۔»^{۱۳} فریسیان اونَ بگفتید: «تو خودت ترہ گوائی دئی، پس تی گوائی ایعتباری نارہ۔»^{۱۴} عیسی اوشانَ جواب بدہ: «حتی آگہ من خودم مرہ گوائی بدم، می گوائی دُرستہ، چونکی دانم جہ کویا باموم و کویا شم۔ ولی سُمان نانید من جہ کویا بامو درم و کویا شم۔^{۱۵} سُمان آدمی فیکر مانستن داوری کونیدی، ولی من ہیگس داوری نُکونم۔^{۱۶} با آحال، حتی اگر داوریِم بُکونم، می داوری دُرستہ، چونکی تنہا نیئم، بلکی پئریم کی مرہ اوسہ بُکودہ می آمایہ۔^{۱۷} شیمہ شریعت درون بینویشتہ بُبوستہ کی دوتا شاہدِ گوائی ایعتبار درہ۔^{۱۸} من خودم رہ گوائی دئم، و پئریم کی مرہ اوسہ بُکودہ، مرہ گوائی دئہ۔»^{۱۹} ہو موقع عیسی بگفتید: «تی پئر کویا ایسا؟» عیسی جواب بدہ: «نہ مرہ ایشناسیدی و نہ می پئر۔ آگہ مرہ ایشناسیدی، می پئر ایشناختیدی۔»^{۲۰} عیسی اَگبانَ وقتی کی معبد خزانہ درون مردوم آموختی، بگفت۔ ولی ہیگس اونَ گرفتار نُکود، چونکی اون وقت ہنو فائرسہ بو۔

^{۲۱} بازون عیسی ایوار دہ اوشانَ بگفت: «من شم و سُمان می دُمبال گردیدی، ولی شیمہ گنا درون خوائد مردن۔ اویا کی من شم، سُمان نتانید بائید۔»^{۲۲} پس یہودیان بگفتید: «مگہ خوائہ خورہ بُکوشہ کی گہ "اویا کی من شم، سُمان نتانید بائید"؟»^{۲۳} عیسی اوشانَ بگفت: «سُمان زمین شینید، من آسمان

شینم. شُمان اَ دُنیا شینید، من اَ دُنیا شین نیئم. ^{۲۴} شمرأ بگفتم کی شیمه گنئان درون میریدی، چونکی آگه ایمان ناورید کی من هون ایسم، شیمه گنئان درون خوائید مَرَدن. ^{۲۵} «پس عیسیٰ بگفتید: «تو کیسی؟» عیسیٰ جواب بدَه: «هون کی جه بنا شمرأ بگفتم. ^{۲۶} خیلی چیان دَرَم کی شیمه باره بگم و شمرأ محکوم بکونم. ولی اونکی مره اوسه بکود حَقّه و من اونچِی کی اونِ جا بیشتاوستم، دُنیا یَ گم. ^{۲۷} اوشان نفهمستید کی آسمانی پُئِر باره اَشانَ مرا گب زنه. ^{۲۸} پس عیسیٰ اَشانَ بگفت: «هو موقع کی انسان پسرَ چوب سَر بچور بیردید، هو موقع فهمیدی کی من ایسم و خودِم جا کاری نُکونم، بلکی فقط اونِی گم کی پُئِر مره باموخته. ^{۲۹} و اونِی کی مره اوسه کودِ، می آمرایه. اون مره تنها نَنه، چون من همش اونچی کی اونَ راضی کونه یَ انجام دئم.» ^{۳۰} اَ گبانِ مرا، خیلیان اونَ ایمان باوردید.

حقیقت شمرأ آزاد کونه

^{۳۱} بازون عیسیٰ یهودیانی کی اونَ ایمان باورده بیدَ، بگفت: «آگه می کلام درون بمانید، حئیقتن می شاگرد خوائید بوستن، ^{۳۲} و حئیقت ایشناسیدی و حئیقت شمرأ آزاد خوائه کودن.» ^{۳۳} اوشان جواب بدئید: «آمان ابراهیم پیغمبر نسل شینیم و هرگس هیگس نوکر نُبوستیم. پس چُطویه کی گی آزاد خوائیم بوستن؟» ^{۳۴} عیسیٰ جواب بدَه: «حئیقتن، شمرأ گم، اُ گسی کی گنا کونه، گناه نوکره. ^{۳۵} نوکر همیشک خانه درون نمانه، ولی پسر همیشک خانه درون مانه. ^{۳۶} پس آگه پسر شمرأ آزاد بکونه، حئیقتن آزاد خوائید بوستن.

^{۳۷} دانم کی ابراهیم زاکان شینید، با اَ حال، آنه دُمال دَرید کی مره بکوشید، چونکی می کلام شیمه میان جائی ناره. ^{۳۸} من هر اونچِی کی پُئِر جا بیدم گب زنم و شُمان اونچِی کی شیمه پُئِر جا بیشتاوستید، انجام دئید.» ^{۳۹} اوشان بگفتید: «آمی جد ابراهیمه.» عیسیٰ بگفت: «آگه شمان ابراهیم زاکان بید، شیمه کاران ابراهیم مانستن بو. ^{۴۰} ولی شُمان می کوشتن دُمالید؛ منی کی، حئیقت هوطوکی خُدا جا بیشتاوستم شمرأ واگویا بکودم. ابراهیم پیغمبر اَطو کاری نُکود. ^{۴۱} ولی شُمان شیمه پُئِر کارانَ انجام دئید.»

اوشان بگفتید: «آمان وَاَدّه زینا نیئیم! ایتا پُئِر دَریم کی هو خُدا ایسه.» ^{۴۲} عیسیٰ اَشانَ بگفت: «آگه خُدا شیمه پُئِر بو، مره دوست دشتیدی، چونکی من جه خُدا طرف باموم و الان آیا ایسام. من به می خواسته ناموم، بلکی اون

مره روانه کوده. ^{۴۳} چي واسيه كي مي گبانَ نفهميدي؟ آنه واسيه كي، نتانيد اونچي كي گم تاب باوريد. ^{۴۴} شُمان شيمه پئر، ابليس شينيد و خوائيدي شيمه پئر خواسته تانَ انجام بديد. اون جه آغاز قاتل بو و حئيقت مرا كاري ناشتي، چونكي هي حئيقتي اونِ درون ديتنه. هر وقت دوروغ گه، خو ذاتِ جا گه؛ چونكي دوروغگوئه و تمانِ دروغگوئانِ پئر. ^{۴۵} ولي آنه واسي كي حئيقتِ شمرأ گم، شُمان مي گبَ واور نُكونيدي. ^{۴۶} كويتا جه شُمان تانه به ايتا گنا مره محكوم بُكونه؟ پس اگه حئيقتِ شمرأ گم، چره مي گبَ واور نُكونيدي؟ ^{۴۷} گسي كي خُدا جايه، خُدا كلامَ گوش دئه؛ دليل آن كي شُمان خُدا كلامَ گوش نديدي، آن واسيه كي خُدا جا نيئيد.»

پيش جه ابراهيم من ايسا بوم

^{۴۸} يهوديان اونَ جواب بدئيد: «دُرست نكفتيم كي سامري ايسي و ديو دَري؟» ^{۴۹} عيسي جواب بده: «من ديو نازم، بلكي مي پئر حُرمت نئم، و شُمان مره بي حُرمت، كونيدي. ^{۵۰} با آنكي من مي جلال دُمال نيئم، ولي اينفر ايسه كي اونِ دُماله، و داوري اونِ آمريه. ^{۵۱} حئيقتن، شمرأ گم، اگه اي كس مي كلامَ عمل بُكونه، تا ابد مردنَ نخواه دئن.» ^{۵۲} يهوديان اونَ بگفتيد: «هسا ده حتم دريم كي ديو بزئي! ابراهيم بمرد، پيغمبرانم بمرديد، با آ حال تو گفتنِ دَري ”اگه گسي مي كلامَ عمل بُكونه، تا ابد مردنِ مزه يِ نخواه چيشتن!“ ^{۵۳} مگه تو جه آمي پئر ابراهيمم پيله تَري؟ اون بمرد، و پيغمبرانم بمرديد. فيكر كوني كيسي؟» ^{۵۴} عيسي بگفت: «اگه من مره جلال بدم، مي جلال ارزشي ناره. اونكي مره جلال دئه، مي پئر، هون كي شُمان گيدي، آمي خُدايه. ^{۵۵} ولي شُمان اونَ نيشناسيدي و من اونَ ايشناسم. اگه بگم اونَ نيشناسم، شيمه مانستن دوروغگوئم. ولي من اون ايشناسم و اون كلامَ عمل كونم. ^{۵۶} شيمه پئر ابراهيم ذوق كودي كي مي روج بيدينه و اون بیده و شاد بوست.» ^{۵۷} يهوديان اون بگفتيد: «هنو پنجاه سال ناري و ابراهيم بیده ئي؟» ^{۵۸} عيسي آشان بگفت: «حئيقتن، شمرأ گم، پيش جه اونكي ابراهيم بنسه، من ايسم!» ^{۵۹} پس اوشان سنگ اوساديد تا اونَ سنگسار بُكونيد، ولي عيسي خوره قايم كود و معبد جا بيرون بُشو.

عیسی ایتا کور مادرزاد شفا دئہ

۱ عیسیٰ راہ میان کی شئون دویو، ایتا کور مادرزاد بیدہ. ۲ شاگردان اونِ جا واورسہ ئید: «اوستاد، کی گنا بُکودہ کی ا مرداک کور بدُنیا بامو؟ خودِش گنا بُکودہ یا اونِ پئر و مار؟» ۳ عیسیٰ جواب بدہ: «نہ ا مردای گناہ بُکودہ، و نہ اونِ پئر و مار؛ بلکی اَطو بُبوست تا خُدا کاران اونِ درون آشکار بہہ. ۴ تا روزہ بایسی اونِ کی مرہ اوسہ بُکودہ کاران انجام بدیم؛ شب فارسئن درہ کی اونِ درون ہیگس نتانہ کار بُکونہ. ۵ تا زماتی کی دُنیا درون ایسام، دُنیا نورم.» ۶ اَن بگفت و فیلی زمین سر تودہ، گیل چاکود و اونِ ا مرداک چومان سر بمالست ۷ و ا مرداک بگفت: «بوشو و سیلوآم حوض درون بُشور، سیلوآم یعنی اوسہ بُکودہ.» پس ا کور مردای بُشو و بُشوست، و جہ اويا بینا وگردست.

۸ ہمسادان و اوشانی کی پیشتر اونِ، گدایِ موقع بیدہ بید، واورسہ ئید: «مگہ اَن ا مردای نیہ کی نیشتی و گدایِ کودی؟» ۹ بعضیان بگفتید: «ہونہ.» بعضیان دیگر، بگفتید: «نہ، ہونہ مانہ.» ولی خودِش ہمیش گفتی: «من ہو مرداکم.» ۱۰ پس، اونِ جا واورسہ ئید: «چطو تی چومان وازا بو؟» ۱۱ اونِ جواب بدہ: «ایتا مردای عیسیٰ نام، ایچہ گیل چاکود و می چومانِ سر بمالست و بگفت "سیلوآم حوض بوشو و بُشور." پس من بُشوم و بُشوستم و وینا بُبوم.» ۱۲ اوشان ا مرداکِ جا واورسہ ئید: «اون کویا ایسا؟» جواب بدہ: «نام.»

۱۳ پس ا مردای کی پیشتر کور بوی، فریسی فرقہ عالمان ورجا باوردید. ۱۴ ا روج کی عیسیٰ گیل چاکودہ بو و اونِ چومان وازا کودہ بو، مُقدسِ شنبہ بو. ۱۵ پس فریسیان ایواردہ اونِ جا واورسئید کی چطو وینا بُبوستہ. جواب بدہ: «می چومانِ سر گیل بمالست و بُشوستم و الان دینم.» ۱۶ بعضی فریسیان بگفتید: «ا مردای جہ خُدا طرف نیہ، چونکی مُقدسِ شنبہ قانونِ بجا ناورہ.» ولی بقیہ بگفتید: «چطو ایتا گنا کار آدم تانہ آجور نیشانہ ثان و مُعجزہ ثانی انجام بدہ؟» و اوشان میان اختلاف دکفت. ۱۷ پس ایوار دہ اوشان ا کور مرداکِ جا واورسہ ئید: «تو اونِ بارہ چی گی؟ چونکی اونِ تی چومان وازا کود.» ا مرداک جواب بدہ: «اون ایتا پیغمبرہ.»

۱۸ یہودیانِ سران واور نُکودید کی اونِ کور بو و وینا بُبوستہ، تا آنکی ا مرداکِ پئر و مار، دوخوادید ۱۹ و اوشانِ جا واورسہ ئید: «اَن شیمہ رکہ، ہون کی گیدی کور بدُنیا بامو؟ پس چطو الان تانہ بیدینہ؟» ۲۰ ا مرداکِ پئر و مار جواب

بدئید: «دانیم کی امی پسرہ، و آنم دانیم کی کور بدُنیا بامو درہ. ۲۱ نانیم الان چُطو دینہ، و نانیم کی، اون چومان وازا کودہ. خودِش جا واورسید. اون دہ پیلہ بوستہ و خودِش تانہ خو بارہ گب بزہ.» ۲۲ اُ مرداکِ پئر و مار، آنہ واسی اُطو بگفتید کی یہودیانِ جا ترسہ ئید. چونکی یہودیان پیشتر توافق بُکودید کی ہر کی اعتراف بُکونہ عیسیٰ ہو مسیح موعودہ، اون عبادتگا جا بیرون کونید. ۲۳ ہن واسی بوکی اونِ پئر و مار بگفتید، «اون دہ پیلہ بوستہ؛ خودِش جا واورسید.»

۲۴ پس ایوار دہ اُ مردای کی پیشتر کور بو ی، دوخواید و اون بگفتید: «جلال بہ خُدا فدَن! امان دانیم کی اون ایتا گُنا کار مرداکہ.» ۲۵ اُ مردای جواب بدہ: «آنکی اون گُناہ کارہ یا نہ من نئم. فقط ایچی دانم، آنکی کور بوم، و ہسا دینم.» ۲۶ فریسیان اُ مرداکِ جا واورسہ ئید: «تی مرہ چی بُکود؟ چُطو تی چومان وازا کود؟» ۲۷ اُ مردای جواب بدہ: «من کی شمر اُ بگفتم، ولی شُمان گوش نُکونیدی؛ چرہ خوئید ایواردہ بیشتاؤید؟ مگہ شُمانم خوئید اونِ شاگرد بیبید؟» ۲۸ اوشان اونِ فاش بدئید و بگفتید: «تو اونِ شاگردی! امان موسیٰ پیغمبر شاگردیم.» ۲۹ امان دانیم خُدا موسیٰ مرا گب بزہ. ولی، نانیم اُ مردای جہ کویا بامو. «اُ مردای اُشان جواب بدہ: «عجب! شُمان نانید اون جہ کویا بامو درہ؟ با آنکی اون می چومان وازا کود. ۳۱ امان دانیم کی خُدا گُناکاران دُعا نیشتاوہ، ولی آگہ گسی خُدا ترس بہہ و اون خواستہ ی انجام بدہ، خُدا اون دُعا ایشتاوہ. ۳۲ جہ دُنیا بنا تا الان کسی نیشتاوستہ کی ہیگس بتانہ کور مادرزاد چومان وازا کونہ. ۳۳ آگہ اُ مردای جہ خُدا طرف نُبو، نتانستی کاری بُکونہ.» ۳۴ اوشان اونِ جواب بدئید: «تو کی سر تا پا گُنا درون بزا بُبوستی. ہسا، امرہ ئم درس دئن دری؟» پس اونِ بیرون تَوَدئید.

۳۵ وقتی کی عیسیٰ بیشتاوست کی اُ مرداکِ بیرون تَوَدئید، اون پیدا بُکود و اون جا واورسہ: «انسان پسر ایمان دری؟» ۳۶ اون جواب بدہ: «آقا، بُگو کیہ تا اون ایمان باورم.» ۳۷ عیسیٰ اون بگفت: «تو اون بیدہ ئی! اون ہونہ کی الان تی مرا گب رُئن درہ.» ۳۸ بگفت: «آقا، ایمان درم.» و اون جُلُو زانو بزہ و سجدہ بُکود. ۳۹ بازون عیسیٰ بگفت: «من اُ دنیا درون باموم، تا داوری بُکونم، کی کوران وینا بیبید و وینایان کور بیبید.» ۴۰ بعضی جہ فریسیان کی اون ورجا ایسابید، ہطو کی آن بیشتاوستید، واورسہ ئید: «امانم کوریم؟» ۴۱ عیسیٰ اُشان بگفت: «آگہ کور بید تخصیری ناشتیدی؛ ولی ہسا کی گیدی دینیدی، تخصیرکار باقی مانید.»

من خُرْم چوپان ایسم

« حئیقتن، شمرأ گم، اونکی گوسفندانِ گاچه درِ جا بدرون نشه، بلکی دیوارِ بُجور بشه تا ایتا دیگه راه جا بدرون بشه، دوزد و رازنه. ^۲ ولی اونکی درِ جا بدرون بایه، گوسفندان چوپانه. ^۳ دربان، درِ اون ره وارِ کونه و گوسفندان اون صدای ایشتاویدی؛ اون خودش گوسفندانِ به ایسم دوخوانه، و اوشان بیرون بره. ^۴ وقتی کی تمان خو گوسفندانِ بیرون بیره، پیشتر جه اوشان قدم اوسانه و گوسفندان اون دُمبالسر شید، چونکی اون صدای ایشناسیدی. ^۵ اوشان غریبه دُمبال نیشید، بلکی اونِ جا فرار کونید، چونکی غریبه ثان صدای نیشناسیدی. ^۶ عیسی آنقل آشان ره بگفت، ولی اوشان نفهمستید کی آشان چی گفتن دره. ^۷ پس ایوارده آشان بگفت: «حئیقتن، شمرأ گم، من گوسفندان ره 'در' ایسم؛ ^۸ اوشانی کی پیشتر جه من باموئید، همتان دوزد و رازنید، ولی گوسفندان اوشان گوش ندئیدی. ^۹ من 'در' ایسم؛ هرکی می جا بدرون بایه نیجات یابه، بدرون آیه و بیرون شه و بوجاق یابه. ^{۱۰} دوزد نایه جغیر دوزانین و کوشتن و سر به نیست کودنِ واسی؛ من باموم تا آشان، زیندگی بدرید و اونِ جا به فراوانی بهره بَیرید.»

« ^{۱۱} من خُرْم چوپانم. خُرْم چوپان خو جانِ خو گوسفندان ره نئه. ^{۱۲} کسی کی پول واسی کار کونه، چونکی چوپان نیه و گوسفندان اون شین نیئید، هر وقت بیدینه شأل آیه، گوسفندانِ اویا نئه و جیویزه و شأل اوشان فُتورکه و اوشان پخش کونه. ^{۱۳} اون جیویزه چونکی پول واسی کار کونه، چونکی فقط پول دُمباله و گوسفندانِ فیکر نیه. ^{۱۴} من خُرْم چوپانم. من می گوسفندانِ ایشناسم و می گوسفندانِ مره ایشناسیدی، ^{۱۵} هَطو کی پئر مرا ایشناسه و من پئر ایشناسم. من می جانِ می گوسفندان ره نئم. ^{۱۶} گوسفندان دیگه ئیم درم کی آ گاچه جا نئیدی. اوشانم بایسی باورم و اوشان می صدای گوش خوائید دئن. هو موقع ایتا گلّه به و ایتا چوپان. ^{۱۷} پئر جه آرو مره دوست دره کی من می جان نئم تا اونِ ایوارده پسا گیرم. ^{۱۸} هیگس اونِ می جا فینگیره، بلکی من می میلِ مرا اونِ فدم. ایختیار درم اونِ فدم و ایختیار درم ایوارده اونِ پسا گیریم. آ حُکم می پئر جا فیگیفتم.» ^{۱۹} آ گبان واسی، ایوار ده یهودیان میان اختلاف دکفت. ^{۲۰} خیلی جه آشان بگفتید: «اون دیو بزه و توره؛ چره اونِ گوش دئیدی؟» ^{۲۱} ولی بعضیان بگفتید:

«آشان ایتا دیویزه کِ گبان نیه. مگه دیو تانه کوران چومانِ وازا کونه؟»

من و پتر ایتائیم

۲۲ عیدِ وقفِ معبد، اورشلیم درونِ فارسه بو. زمستان بو ۲۳ و عیسی معبد میان، سلیمان ایوان درون را شوئی. ۲۴ یهودیان اون دُورا کودید و بگفتید: «تا اکی خوائی آمره دودلی درون بَدَری؟ آگه مسیح موعودی، واضح آمره بگو.» ۲۵ عیسی جواب بده: «شمرأ بگفتم، ولی واور نُکونیدی. کارانی کی من می پتر نام مرا کونم، مره گوائی دئییدی. ۲۶ ولی شُمان ایمان ناورید، چونکی می گوسفندان نیئید. ۲۷ می گوسفندان می صدای گوش دئییدی؛ من اوشان ایشناسم و اوشان می دُمال آئید. ۲۸ من اوشان ابدی زیندگی فدم، و اوشان هرگس هلاک نخوائید بوستن. هیگسم نتانه اوشان می دَس جا بقاپه. ۲۹ می پتر کی اوشان مره فده همه تان جا پيله تره، و هیگس نتانه اوشان می پتر دَس جا بقاپه. ۳۰ من و پتر ایتائیم.»

۳۱ هو موقع ایوار ده یهودیان سنگ اوسادید تا عیسی سنگسار بکونید. ۳۲ عیسی آشان بگفت: «جه می پتر طرف خیلی خُب کاران شمرأ نیشان بدم. کویتا کارِ واسی خوائیدی مره سنگسار بکونید؟» ۳۳ یهودیان جواب بدهئید: «تی خُب کارِ واسی تره سنگسار نُکونیم، بلکی آن واسی کی کُفر گی تره سنگسار کونیم، چونکی آدمی و تره خُدا جا نیئی.» ۳۴ عیسی اوشان جواب بده: «مگه شیمه شریعت درون نامو کی "من بگفتم، شُمان خُدایانید"؟ ۳۵ آگه اوشانی کی خُدا کلام آشانِ فارسه "خُدایان" بخوانده بُوستید - و هی قسمتی جه مُقدَس کتابان باطل نیه - ۳۶ چُطو تانیدی اُ کسِ کی پتر وقف بکوده و دُنیا درون روانه بکود، بیگید "کُفر گی،" فقط آنه واسی کی بگفتم من خُدا پسرَم؟ ۳۷ آگه من می پتر کاران انجام ندم، مره ایمان ناورید. ۳۸ ولی آگه من اوشان انجام دئم، حتی آگه مره ایمان ناوریدی، اُ کاران ایمان باورید تا بدانید و بفهمید کی پتر می درون ایسه و من پتر درون.» ۳۹ ایوار ده بخواستید عیسی گرفتار کونید، ولی عیسی، اوشان دَس جا جیویشت.

۴۰ بازین ایوار ده اُردن روخان اُ طرف، اويا کی یحیی پیشتر غسل تعمید دئی بُشو، و اويا باسا. ۴۱ خیلان اونِ ورجا باموئید. آشان گفتیدی: «هر چن یحیی هی نیشانه و مُعجزه ئی انجام نده، ولی هر اونچی کی اُ مرداک باره بگفت، دُرُست بو.» ۴۲ پس خیلان اويا عیسی ایمان باورید.

ایلعازر مردن

ایتا مردای ایلعازر نام ناخوش بو. اون جه بیت عَنیا آبادی مردومان بو، هو آبادی کی مریم و اونِ خاخور مارتا اویا ایسابید. ^۲ مریم هو زناى بو کی خُداوندِ لنگانِ روغنی عطر واسه و خو مو مرا خُشکا کود. اون برار ایلعازر ناخوش بُبوسته بو. ^۳ پس ایلعازرِ خاخوران عیسی ره پیغام اوسه کودید و بگفتیدی: «آقا، تی عزیز رفیق ناخوشه.» ^۴ عیسی هَطو کی آ خَبَر بیشتاوست، بگفت: «آ ناخوشی مردن مرا تمانِ نیبه، بلکی خُدا جلالِ واسی ایسه، تا خُدا پسر بواسطه اون، جلال بیگیره.» ^۵ عیسی، مارتا و اونِ خاخور و ایلعازر دوس دَشتی. ^۶ پس وقتی بیشتاوست کی ایلعازر ناخوشه، دوروج دِه آ جائی کی ایسابو، باسا.

^۷ بازین خو شاگردان بگفت: «بائید ایوارده یهودیه ولایت بیشیم.» ^۸ اون شاگردان بگفتید: «اوستاد، خیلی وقت نُبوسته کی یهودیان خواستیدی تره سنگسار بُکونید، و تو ایوارده خوائی اویا بیشی؟» ^۹ عیسی جواب دَه: «مگه روج، دوازده ساعت نیه؟ کسی کی روج درون را شه، نگفه، چونکی آ دُنیا نور دینه. ^{۱۰} ولی اونکی شب درون را شه، گفه، چونکی خو درون نور ناره.» ^{۱۱} عیسی بعد آنکی آ گبان بزه خو شاگردان بگفت: «آمی رفیق ایلعازر خوفته، ولی شَم تا اون بیدار کونم.» ^{۱۲} شاگردان اون بگفتید: «آقا، آگه خوفته، خُب خوائه بوستن.» ^{۱۳} عیسی ایلعازرِ مردن جا گب زئی، ولی اون شاگردان فیکر کودید عیسی منظور آنه کی ایلعازر خوفته تا ایستراحت بُکونه. ^{۱۴} هو موقع عیسی واضح اوشان بگفت: «ایلعازر بمرده. ^{۱۵} و شیمه واسی خوشحالم کی اویا نسا بوم، تا ایمان باورید. ولی الان اون ورجا بیشیم.» ^{۱۶} پس توما، کی دوقلو دوخواده بوستی، اویتا شاگردان بگفت: «بائید امانم بشیم تا اون مرا بیمیریم.»

من ایسم زنده بوستن و زیندگی

^{۱۷} وقتی کی عیسی بیت عَنیا آبادی فارسه، بفهمست چهار روج به کی ایلعازر مقبره درون بنئید. ^{۱۸} بیت عَنیا دُورور سه کیلومتر اورشلیم جا فاصله دَشتی. ^{۱۹} خیلی جه یهودیان مریم و مارتا ورجا باموبید تا اوشان برارِ مردنِ واسی آشان دیلداری بدید. ^{۲۰} پس وقتی مارتا بیشتاوست کی عیسی آمون دره اون پیشواز بُشو، ولی مریم خانه درون باسا. ^{۲۱} مارتا عیسی بگفت: «آقا، آگه آیا ایسابی می

برار نمردی. ۲۲ ولی دانم کی الانم هرچی خدا جا بخوائی، تره فدیه.» ۲۳ عیسی اون بگفت: «تی برار زنده خوائه بوستن.» ۲۴ مارتا اون بگفت: «دانم هو موقع کی آخر زما ت درون مرده ثان زنده بیدی، هو روج درون زنده خوائه بوستن.» ۲۵ عیسی بگفت: «من ایسم زنده بوستن و زندگی. اُ گس کی مره ایمان باوره، با آنکی میره، با آ حال زنده خوائه بوستن. ۲۶ هر گس کی زنده یه و مره ایمان دره، هرگس نخوائه مردن؛ انه واور کونی؟» ۲۷ مارتا بگفت: «بله، آقا، من ایمان باوردم کی تو مسیح موعودی، خدا پسر، هون کی بایسی اُ دنیا درون بامو بی.»

۲۸ مارتا اُ گب بزه و بُشو و خو خاخور مریم دوخواد و خلوت درون اون بگفت: «اوستاد آیا ایسا و تره دوخوانه.» ۲۹ مریم هطو کی آن بیشتاوست، درجا ویرشت و عیسی ورجا بُشو. ۳۰ عیسی هنو آبادی بدرون نامو بو، بلکی هو یا ایسابو کی مارتا اون دئن ره بُشو بو. ۳۱ یهودیانی کی مریم مرا خانه درون ایسابید و اون دیلداری دئید، وقتی بیده ئید کی مریم تُند و تأکیدى مرا ویرشت و بیرون بُشو، اون دُمالسر رادکفتید. خیال کودید مقبره سر شه تا او یا گریه زاری بُکونه. ۳۲ وقتی مریم او یا کی عیسی ایسابو فارسه و اون بیده، اون لنگان جیر بگفت و بگفت: «آقا، آگه آیا ایسابی می برار نمردی.» ۳۳ وقتی کی عیسی مریم گریه زاری و یهودیانی کی اون مرا بید بیده، روح درون خیلی پریشان بوست. ۳۴ عیسی واورسه: «ایلعازر کویا بنه ئید؟» بگفتید: «آقا، بیا و بیدین.» ۳۵ عیسی چومان جا آرسو فووست. ۳۶ هو موقع یهودیان بگفتید: «بیدینید چنقد اون دوست دشتی!» ۳۷ ولی بعضیان بگفتید: «کسی کی اُ کور مرداک چومان واز کوده، نتانستی ایلعازر مردن جُلوی بیگیره؟»

عیسی ایلعازر زنده کونه

۳۸ بازون عیسی، پریشان بوست و ایوارده مقبره سر بامو. مقبره، ایتا غار بو کی اون جُلو سنگی بنه بید. ۳۹ عیسی بگفت: «سنگ اوسانید.» مارتا، اُ بمرده خاخور بگفت: «آقا، الان ده بو دکفته، چونکی چهار روج بُگذشته.» ۴۰ عیسی اون بگفت: «مگه تره نُگفتم کی آگه ایمان باوری، خدا جلال دینی؟» ۴۱ پس اوشان سنگ اوسادید. هوموقع عیسی آسمان فندرست و بگفت: «پئر، تره شکر کونم کی می صدای بیشتاوستی. ۴۲ من دنستیم کی همیشک می صدای ایشتاوی. ولی آن اوشان وایسی بگفتم کی آیا ایسائید، تا ایمان باورید کی تو مره روانه کودی.» ۴۳ عیسی آن بگفت و بازین پيله اوخان مرا دوخاد: «ایلعازر،

بیرون بیا!»^{۴۴} پس اُ جنازہ کی اون دَس و لنگ گفن درون دَوستہ بو و ایتا دَسَمال اون دِیم دُور بیچیستہ بو، مقبرہ جا بیرون بامو. عیسی اُشان بگفت: «اونَ وازا کونید و وائالید بشہ.»

کوکلا عیسی قتل رہ

^{۴۵}پس خیلی جہ یہودیان کی مریم دِئن رہ باموبید و کاری کی عیسی اون برارِ رہ بُکودہ بوئ بیدہ ئید، عیسی ایمان باوردید.^{۴۶} ولی بعضی جہ اوشان فریسی فرقه عالمان ورجا بُشوئید و اوشانَ جہ اونچی کی عیسی بُکودہ بو، وَاخبر بُکودید.^{۴۷} پس کاهنان سران و فریسیان شورا بنئید و بگفتید: «چی بُکونیم؟ اُ مرداک جا خیلی نیشانہ ئان و مُعجزہ ئان آشکار بہ.^{۴۸} آگہ وائالیم هَطو پیش بَشہ، ہمہ اونَ ایمان خوائید آوردن، و رومیان آئیدی، آمی معبد و آمی مردوم آمی دَس جا فیگیریدی.»^{۴۹} ولی ایتا جہ اوشان، کی قیافا نام دشتی و اُسال درون پیلہ کاهن بو، اوشانَ بگفت: «شُمان ہیچی نانیدی^{۵۰} و نفهمیدی کی شیمہ صلاح آنہ کی اینفر مردوم رہ بمیرہ، تا آنکی ہمہ مَلت سر بہ نیست بید.»^{۵۱} اون آ گب خودش جا نِزہ، بلکی وقتی اُسال کی پیلہ کاهن بو، اَطو نبوت بُکود کی عیسی ملت رہ میرہ،^{۵۲} و نہ فقط مَلت واسی، بلکی تمان خُدا زاکان رہ، کی سراسر دُنیا درون پخش ایسیدَ جم کونہ و ایتا بُکونہ.^{۵۳} پس، جہ هو روج عیسی کوشتن رہ کوکلا دیچہ ئید.

^{۵۴}آن واسی عیسی دہ آشکارا یہودیان میان شئون و آمون نُکودی، بلکی جہ اويا ایتا شار اِفرایم نام کی ویاوان نزدیکی بو بُشو و خو شاگردان مرا اويا باسا.^{۵۵} یہودیان پَسخ عید نزدیک بو، خیلین جہ دُور و اطراف، اورشلیم بُشوئید تا قبل آنکی پَسخ عید شروع بہہ یہودیان رسم پاکی بجا باورید.^{۵۶} اوشان عیسی دُمبال گردستید و هو موقع کی معبد صحن درون ایسابید ہمدیگر مرا بگفتید: «چی فیکر کونیدی؟ عید رہ اصلن نخوائہ آمون؟»^{۵۷} ولی کاهنان سران و فریسیان دستور بدہ بید کی اگر ایکس بدانہ کی عیسی کویا ایسا، بایستی خبر قَدہ تا اونَ گرفتار کونید.

مریم عیسی لنگان سر روغنی عطر فکونہ

^۱شش روج پیش جہ پَسخ عید، عیسی بیت عَنیا آبادی، هويا کی ایلعازر

زیوستی بامو، ہونکی عیسیٰ اونَ مُردہ ٹان جا زندہ بُکودہ بو. ^۲ اویا اونِ واسی، شام دئی بُکودید. مارتا میماندِری کودی و ایلعازرم ایتا جہ اوشانی بو کی عیسیٰ مرا سفرہ سر نیشتہ بو. ^۳ هو وقت مریم ایتا عطر کی خیلی گرانقیمت بو جہ سُنْبُلِ خالص کی نیم لیتر اندر بو اوساد، و آ عطرَ عیسیٰ لنگانِ سر فکود و خو مو مرا خُشکا کود. اوجور کی خانہ عطرِ بو جا پُر بوست. ^۴ وقتی یهودای اَسْخَرِیوطی، ایتا جہ عیسیٰ شاگردان، کی بعداً اونَ دُشمند دَس فدہ، بگفت: ^۵ «چرہ آ عطرَ سیصد دینار نُفروختید، تا اون پولَ نادارانَ فَدید؟» ^۶ اون آ گَبِ آنِ واسی کی ناداران رہ دیلسوجی کودی نگفتہ بو، بلکی آنِ واسی گفتی کی دوزد بو؛ اون شاگردانِ دخل و خرچ کیسہ یَ دَشتی و اُپولِ جا کی اونِ ورجا نئیدی، خورہ اوسادی. ^۷ عیسیٰ بگفت: «اونَ کار نوا دَشتنید! چونکی مریم آ عطرَ می دفنِ روح رہ بدَشتہ بو. ^۸ نادارانَ ہمیشک شیمہ آمرا دَردید، ولی مرہ ہمیشک نارید.»

^۹ خیلی جہ یهودیان، وقتی بیشتاوستید عیسیٰ اویا ایسا، باموئید تا نہ فقط عیسیٰ، بلکی ایلعازرم کی زندہ بُکودہ بو، بیدینید. ^{۱۰} پس، کاهنان سران کوکلا دیچہ ئید کی ایلعازرم بُکوشید، ^{۱۱} چون باعث بُبوستہ بو کی خیلی جہ یهودیان جہ اوشان رو واگردانید و عیسیٰ ایمان باورید.

عیسیٰ ایتا شاہ مانستن اورشلیم درون شہ

^{۱۲} فردای، خیلی جہ خلق کی عید واسی باموبید، وقتی بیشتاوستید عیسیٰ اورشلیم درون آہ، ^{۱۳} نخل خالٹان مرا کی خوشان دسان درون دَشتید عیسیٰ پیشواز بُشوئید. اوشان داد مرا گفتید:

«نیجات بدن!

مُوارکہ اسرائیل پادشا

مُوارکہ اونکی،

خُداوند نام مرا آہ!»

^{۱۴} هو موقع عیسیٰ ایتا خر گزہ پیدا بُکود و اون سر سوارِ بوست؛ هو طو کی مُقدّس بینویشتہ ٹان درون بامو دَرہ:

«^{۱۵} نوا ترسن! اورشلیم، آی صَھیونِ گر،

بدان تی پادشا،

خرِ سر سوارِ آہ، خر گزہ سر سوارِ آہ!»

۱۶ اَوِن شاگردان اوّل آ چيانَ نفهمستيد، ولي وقتي كي عيسي بعد مردَن زنده بُبوست بياد باورديد كي اشان همه اون باره مُقدّسِ كتّابان درون بينويشته بُبوسته بو و هوطوئم ايتفاق دكفت.

۱۷ اُ خلق كي ايلعازرِ دوخوادن موقع مقبره جا و اون زنده كودن مُرده ئان جا عيسي مرا بيد، هَطو ا ايتفاق ره گواي دَئيدى. ۱۸ خيلي جه مردوم هَن واسي اون پيشواز بُشوئيد، چونكي بيشتاوسته بيد اون آجور نيشانه و مُعجزه ثاني انجام دئه. ۱۹ پس، فَريسى فرقه عالمان گس گس گفْتيد: «دِه هي كاري آمي دَس جا بر نايه؛ فندريد كي، تمان دُنيا اون دُمال بُشوئيد.»

بعضى جه يونانيان عيسى دمبال گردستيد

۲۰ اوشان ميان كي عيد درون عبادت ره اورشليم باموبيد، بعضيان يوناني بيد. ۲۱ اوشان فيليپس ورجا، كي بيت صيداى جليل شين بو، باموئيد و اون بگفتيد: «آقا، خوائيم عيسى بيدنينم.» ۲۲ فيليپس بامو و آگب اندرياس بزه، فيليپس و اندرياس هر دو بُشوئيد و عيسى بگفتيد. ۲۳ عيسى اوشان بگفت: «انسان پسرِ مردن و زنده بوستن وقت فارسن دره. ۲۴ حقيقتن، شمرأ گم، اگه گندم دانه خاكِ درون دنگفه و نيميره، تنها مانه ولي اگه بميره خيلي بار آورِه. ۲۵ اونكي خو جان دوست بدره، اون جه دَس دئه. ولي گسي كي ا دُنيا درون خو جان جا بُگذره، اون تا ابدى زيندگي حفظ كونه. ۲۶ اونكي بخوائه مره خيدمت بُكونه، بايسى مره دُمال بُكونه؛ و جايي كي من بئسم، مي خيدمتكارم ايسا. كسي كي مره خيدمت بُكونه، مي پئر اون عزت خوائه دئن.»

۲۷ «الان مي جان پريشانه. چي بگم؟ يعني بگم، ”پئر جه اونچي كي خوائه مي سر بايه مره نجات بدن“؟ ولي من هه كار واسي ا دُنيا درون باموم. ۲۸ پئر، تي نام جلال بدن!» هو موقع اوخاني آسمان جا فارسه كي: «جلال بدم و ايوار ده جلال دئم.» ۲۹ پس مردومي كي اويا ايسابيد و ان بيشتاوستيد، بگفتيد: «گَرخانه بو.» بعضيان بگفتيد: «ايتا فيريشته اون مره گب بزه.» ۳۰ عيسى بگفت: «ا صدا شمرأ بو، نه مره. ۳۱ هسا ا دُنيا داوري وقت؛ الان، ا دُنيا رئيس، شيطان بيرون اگاده به. ۳۲ وقتي من مصلوب بَم و زمين جا بُجور بشم، همتان مي سو خوائم فاكشن.» ۳۳ عيسى آگب مرا، خو چطو مردن ايشاره كودي كي اون رافا بو. ۳۴ پس مردوم بگفتيد: «بنا به اونچي كي تورات جا بيشتاوستيم، مسيح موعود تا ابد زنده مانه، پس چطو ايسه كي گي انسان پسر بايسى

مصلوب بہ؟ آ انسان پسر کیسہ؟»^{۳۵} عیسیٰ اَشَانَ بگفت: «نور ایچہ دہ شیمہ آمرایہ۔ پس تا زماقی کی ہنو نورِ دَرید، راہ بشید، نہہ کی تارکی شماراً فورہ۔ اونکی تارکی درون راہ شہ، نانہ کویا شہ۔^{۳۶} تا زماقی کی نورِ دَریدی، نورِ ایمان باورید تا نورِ زاکان بیبید.»
 وقتی آگبان بگفت، جہ او یا بُشو و خورہ اوشانِ جا قایما کود۔

مردوم بی ایمانی

^{۳۷} با آنکی عیسیٰ خیلی آجور نیشانہ ئان و مُعجزہ ئان اوشان چومان جُلُو انجام بدہ بو، اوشان اونِ ایمان ناوردید۔^{۳۸} آطو بو کی اِشعیای پیغمبر گبان بہ انجام فارسہ کی بگفتہ بو:

«آی خُداوند، کی آمی پیغامِ واور بُکودہ،

و خُداوندِ قَوّت کی واسی آشکار بُبوستہ؟»

^{۳۹} ہوطو کی اِشعیای پیغمبر خودش ایجا دیگہ بگفت، اوشان نتانستید ایمان باورید، چونکی:

«^{۴۰} خُدا اَشان چومان کور کودہ،

و اوشانِ دیلانِ سنگ کودہ،

تا خوشان چومان مرا نیدینید،

و خوشان دیل مرا نفہمید و

وانگردید تا اوشانِ شفا بدم.»

^{۴۱} اِشعیای جہ آرو آن بگفت کی عیسیٰ جلالِ بیدہ و اونِ بارہ گب بزہ۔

^{۴۲} با آن ہمہ حتی خیلی جہ مردومِ پیلہ ترانم عیسیٰ ایمان باوردید، ولی فریسیان ترس جا، خوشانِ ایمانِ بروز ندئید، نہہ کی اوشانِ یہودیان عبادتگا جا بیرون تودید۔^{۴۳} چونکی اوشانِ مردومِ تعریف و تمجید ویشتر جہ خُدا تعریف و تمجید دوست دشتیدی۔

^{۴۴} ہو موقع عیسیٰ بلند صدا مرہ بگفت: «ہر کی مرہ ایمان باورہ، نہ مرہ، بلکی اونِ کی مرہ اوسہ بُکودہ ئی ایمان باورده۔^{۴۵} ہرکی مرہ بیدہ، اونِ کی مرہ اوسہ بُکودہ ئی بیدہ درہ۔^{۴۶} من نور مانستن دُنیا درون باموم تا ہرکی مرہ ایمان باورہ، تارکی درون نمانہ۔^{۴۷} آگہ ایگس می گبانِ بیشتاوه، ولی اوشانِ انجام ندہ، من اونِ داوری نُکونم چونکی ناموم تا دُنیا مردومِ داوری بُکونم، بلکی باموم تا اوشانِ نیجات بدم۔^{۴۸} آ کسی کی مرہ رد کونہ و می گبانِ قبیل نکونہ رہ، ایتا

دیگہ داور ایسا؛ اُ گبانی کی بگفتم، آخر زما تِ درون، اونَ محکومِ خوائہ کودن۔
 ۴۹ چونکی من خودم جا گب نزم، بلکی پئری کی مرہ اوسہ بُکودہ مرہ دستور بدہ
 کی چی بگم و چی جا گب بزمن۔^{۵۰} و من دانم کی اونِ دستور ابدی زیندگیہ۔ پس
 اونچی کی گم، دُرست، اونچیہ کی پئر مرہ بگفته تا بگم.»

۱۳

عیسیٰ خو شاگردان لنگان شورہ

۱ پیش جہ پسخ عید، عیسیٰ دَنستی کی اونِ وقت فارسن درہ تا جہ ا دُنیا پئر
 ورجا بشہ، شاگردانی کی ا دُنیا درون دوست دَشتی، تا بہ آخر محبت بُکود۔
 ۲ شام موقع بو۔ ابلیس پیشتر یهودای اَسخریوطی، شَعمون پسر دیل درون
 بنہ بو کی عیسیٰ دُشمند دَس فدہ۔^۳ عیسیٰ کی دَنستی پئر ہمہ چی اونِ دَس
 واسپارده و خُدا جا بامو و خُدا ورجا شہ،^۴ شام سر ویریشت و قبای تین جا
 بیرون باورد و ایٹا حولہ اوساد و خو کمرِ دُور دَوست۔^۵ بازون لگن درون آب
 دُکود و بنا بہ شاگردان لنگان شوستن بُکود و ا حولہ مرا کی خو کمرِ دُور دَوستہ
 بو اوشان لنگان خُشکا کود۔^۶ وقتی کی شمعون پطرس فارسہ، اون عیسیٰ
 بگفت: «آقا، تو خوائی می لنگ بُشوری؟»^۷ عیسیٰ جواب بدہ: «الان نتانی
 بفہمی کی چی کودن درم، ولی دئرتر فہمی.»^۸ پطرس عیسیٰ بگفت: «می لنگان
 ہرگس نخوائی شوستن!» عیسیٰ جواب بدہ: «تا ترہ نُشورم ہی سامی می امرآ
 نخوائی دَشتن.»^۹ شمعون پطرس بگفت: «آقا، نہ فقط می لنگان، بلکی می سر
 و دسانم بُشور!»^{۱۰} عیسیٰ جواب بدہ: «اون کی حمام بُکودہ، سرتا پا تمیزہ و
 شوستن نیاز نارہ، جغیر اونِ لنگان۔ شُمان پاکید، ولی نہ ہمتان.»^{۱۱} چون
 دَنستی کیسہ کی اونِ دُشمند دَس خوائہ فدَن، و آنِ واسی بگفت: «شُمان
 ہمتان پاک نیئیدی.»

۱۲ بعد اونکی عیسیٰ اشان لنگان بُشوست، خو قبای دوکود و ایوارده شام
 سفرہ سر بینیشت۔ بازون اشان جا واورسہ: «بفہمستید چی شمرآ بُکودم؟»
 ۱۳ شُمان مرہ اوستاد و شیمہ آقا دوخوانید و دُرستم گیدی، چونکی اٹو ایسم۔
 ۱۴ پس آگہ من کی شیمہ آقا و اوستادَم شیمہ لنگان بُشوستم، شُمانم بایسی
 ہمدیگر لنگان بُشورید۔^{۱۵} من آ کار مرا، شمرآ نیشان بدم تا شُمانم ہوطو رفتار
 بُکونید کی من شیمہ امرآ بُکودم۔^{۱۶} حئیقتن، شمرآ گم، نہ نوکر خو ارباب جا
 پیلہ ترہ، نہ اوسہ بُبوستہ جہ خو اوسہ کودہ۔^{۱۷} ہسا کی اشان دانیدی، خوشا

به شیمه حال آگه اَشانَ عمل بُکونید.

«^{۱۸} اونچی گم شیمه همتان باره نیه. من اوشانی کی انتخاب بُکودم، ایشناسم. ولی مُقدّس کتابانِ آ گب بایسی به انجام فارسه کی: "اونکی می نانَ بُخوره می امرا دُشمندی کونه." ^{۱۹} الان پیش جه اونکی آ ایتفاق دکفه، شمراً گم تا زماتی کی انجام ببه، ایمان باورید کی من هون ایسم. ^{۲۰} حئیقتن، شمراً گم، هر کی می اوسه بُکوده یِ قُبیل بُکونه، مره قُبیل بُکوده، و هرکی مره قُبیل بُکون، اون کی مره اوسه بُکوده یِ قُبیل بُکوده دره.»

ایتا جه شمان مره دُشمند دس فدّه

^{۲۱} عیسی بعد اونکی آ گب بزه، روح میان پریشان بوست و آشکارا بگفت: «حئیقتن، شمراً گم، ایتا جه شمان مره دُشمند دس خوائه فدَن.» ^{۲۲} شاگردان همدیگر فندرستید، مطمئن نیبید کی آن کی باره گه. ^{۲۳} ایتا جه شاگردان، کی عیسی اون دوست دشتی، سفره سر اون پهلوی لم بدّه بو. ^{۲۴} پس پطرس شمعون ایشاره مرا اون جا بخواست تا عیسی جا واورسه اون منظور کیسه. ^{۲۵} اُ شاگرد هوطو کی لم بدّه بو خوره ویشتر عیسی نزدیک کود و واورسه: «آقا، اون کیسه؟» ^{۲۶} عیسی جواب بدّه: «اون هون کی آ لقمه نان بعد آنکی کاسه درون بزنم اون قَدَم.» هو موقع ایتا لقمه کاسه درون بزه و اون یهودا شمعون آسخریوطی پسر فدّه. ^{۲۷} وقتی یهودا لقمه ی فیگیفت، هو دم شیطان اون جلد درون بُشو. بازون عیسی اون بگفت: «اُ کاری کی خوائی انجام بدی، زودتر انجام بدن.» ^{۲۸} ولی هیئا جه اوشانی کی سفره سر نیشته بید، نفهمستید کی عیسی چره آ گب یهودای بزه. ^{۲۹} بعضیان خیال بُکودید چونکی یهودا دخل و خرج کیسه ی دره، عیسی اون گه کی اونچی عید واسی لازمه ی بیهینه، یا آنکی ایچی ناداران فدّه. ^{۳۰} بعد آنکی یهودا لقمه ی فیگیفت، درجا بیرون بُشو. و شب بو.

عیسی تازه حُکم

^{۳۱} بعد اونکی یهودا بیرون بُشو، عیسی بگفت: «الان انسان پسر جلال بیگیفت و حُدا اون درون جلال بیگیفت. ^{۳۲} آگه حُدا اون درون جلال بیگیفت، حُدائم اون خودش درون جلال خوائه دَن و اون درجا جلال دئه. ^{۳۳} عزیز زاکان، ایپچه ده شیمه مرا ایسام. می دُمبال گردیدی و هوطو کی یهودیان بگفتم، الانم شمراً گم او یا کی من شم، شمان نتانید آمون. ^{۳۴} ایتا تازه حُکم شمراً

فدم، و اون آنه کی همدیگر دوست بَدَردید. هوطو کی من شمرأ دوست دَشْتیم، شُمانم بایسی همدیگر دوست بَدَردید. ^{۳۵} آگه همدیگر دوست بَدَردید، تمان مردوم آنه جا خوائید فهمستن کی می شاگردیدی.»

^{۳۶} شَمعون پطرس بگفت: «آقا، کویا شی؟» عیسی جواب بده: «تو الان نتانی اُ جایی کی من شم می دُمال بائی؛ ولی بعدا می دُمال خوائی آمون.» ^{۳۷} پطرس بگفت: «آقا، چره الان نتانم تی دُمال بایم؟ من می جان تی راه درون فدم.» ^{۳۸} عیسی بگفت: «تو، تی جان می راه درون فدی؟ حقیقتن، تره گم، پیش جه اونکی خوروس بخوانه، تو سه وار مره حشا خوائی کودن.»

۱۴

من راه و حقیقت و زیندگی ایسم

«^۱ شیمه دیل پریشان نبه. خُدای ایمان بَدَردید؛ منم ایمان بَدَردید. ^۲ می پتر خانه درون جا زیاد ننه، آگه اَطو نُبو، شمرأ نَگفتیم کی شم تا جیگائی شمرأ حاضر کونم؟ ^۳ و آگه بُشوم و جیگائی شمرأ حاضر کودم، ایوارده واگردم و شمرأ می ورجا برم، تا اوایا کی من ایسام شُمانم بئسید. ^۴ او جائی می کی من شئون درم رایی دانیدی.» ^۵ توما اون بگفت: «آقا، امان حتی نانیم کویا شی، پس چطو نانیم رایی بدانیم؟» ^۶ عیسی اون بگفت: «من راه و حقیقت و زیندگی ایسم؛ هیگس آسمانی پتر ورجا نایه، جغیر آنکی من واسطه بيم. ^۷ آگه مره ایشناختید، می پترم ایشناختیدی؛ ولی بازین پس، اون ایشناسیدی و اون بیده درید.» ^۸ فیلیپس اون بگفت: «آقا، آسمانی پتر آمره نیشان بدن، کی هن آمره وسه.» ^۹ عیسی اون بگفت: «فیلیپس، خیلی زما ت کی شیمه امرا ایسام و هنو مره نشناختی؟ اون کی مره بیده دره، آسمانی پتر بیده دره؛ پس چطو به کی گی آسمانی پتر آمره نیشان بدن؟» ^{۱۰} مگه واور ناری کی من پتر درونم و پتر می درونه؟ گبانی کی شمرأ گم می جا نیه، بلکی پتری کی می درون ایسا، اونه کی خو کاران به انجام فارسانه. ^{۱۱} می آگب واور بکونید کی من پتر درونم و پتر می درون؛ وگرنه اُ کاران خاطری کی می جا بیده نید، آن واور بکونید.»

«^{۱۲} حقیقتن، شمرأ گم، اون کی مره واور بکونه، اونم کارانی کی من کونم، کونه، و حتی پیله تر جه اُ کارانم خوائه کودن، چونکی من پتر ورجا شم. ^{۱۳} و هر اونچی می نام مرا بخوائید، من اون انجام دئم، تا پتر پسر درون جلال بیگیره. ^{۱۴} هرچی می نام مرا می جا بخوائید، اون انجام خوائم دئن.»

« آگہ مرہ دوست دَریدی، می حُکمان بجا آوریدی. ^{۱۶} و من پتر جا خوائم و اون ایتا دیگر پشتیبان شمرأ خوائه فدَن کی ہمیشک شیمہ امرأ بئسہ، ^{۱۷} یعنی حئیقتی روح، کی دُنیا ننانہ اون فُقبل بُکونہ، چونکی نہ اون دینہ و نہ ایشناسہ؛ شُمان اون ایشناسیدی، چرہ کی شیمہ مرا ایسہ و شیمہ درون مانہ. ^{۱۸} شمرأ یتیم نئم؛ شیمہ ورجا ایم. ^{۱۹} ایچہ دترتر دُنیا دہ مرہ نخوائه دئن، ولی شُمان دینیدی، و چونکی من زندہئم، شُمانم زیندگی کونیدی. ^{۲۰} اُ روج درون، فہمیدی کی من پتر درون ایسم و شُمان می درون و من شیمہ درون ایسم. ^{۲۱} اون کی می حُکمان دَرہ و اوشان انجام دئہ، اونہ اُ گس کی مرہ دوست دَرہ؛ و اونکی مرہ دوست دَرہ، می پترم اون دوست دَرہ و منم اون دوست خوائم دشتن، و مرہ اون رِہ ظاہیر خوائم کودن.»

^{۲۲} یہودا، نہ یہودای اَسْخَریوطی، عیسی جا واورسہ: «آقا، چُطویہ کی خوائی ترہ امرہ ظاہیر بُکونی، ولی نہ ا دُنیا رِہ؟» ^{۲۳} عیسی جواب بدہ: «آگہ گسی مرہ دوست بدرہ، می کلام بجا آورہ، و می پتر اون دوست خوائه دشتن، و امان اون ورجا ائیم و اون امرأ زیندگی کونیم. ^{۲۴} اونکی مرہ دوست ندرہ، می کلام بجا ناورہ؛ و آکلام کی ایشتاویدی می جا نیہ، بلکی جہ پتری ایسہ کی مرہ اوسہ کودہ. ^{۲۵} چیان زماتی شمرأ بگفتم کی ہنو شیمہ امرأ ایسام. ^{۲۶} اما ا پشتیبان، یعنی روح القدس، کی پتر اون می نام مرا اوسہ کونہ، اون ہمہ چی شمرأ آموچہ و ہر اونچی من شمرأ بگفتم، شیمہ یاد آورہ. ^{۲۷} شمرأ سلامتی و آرامش بجا نئم؛ می آرامش و سلامتی شمرأ قَدَم. اونچی من شمرأ قَدَم، اوطونہ کی دُنیا شمرأ قَدہ. و دَنلانید شیمہ دیل پریشان بہ، و دَنلانید شیمہ دیل ہراسان بہ. ^{۲۸} بیشتاوستید کی شمرأ بگفتم، ”من شم، ولی ایواردہ شیمہ ورجا ایم.“ آگہ مرہ دوست بدشتہ بید، آنہ واسی کی من پتر ورجا شم ذوق کودید، چونکی پتر می جا پیلہ ترہ. ^{۲۹} ہسا قبل آنکی آ ایتفاق دکفہ اَن شمرأ بگفتم، تا وقتی ایتفاق دکفہ ایمان باورید. ^{۳۰} دہ خیلی وقت نمانستہ کی شیمہ مرا گب بزئم، چونکی ا دُنیا رئیس آمون درہ. ہی گزگی می جا اون دَس درون دینہ؛ ^{۳۱} اما من کاری کونم کی پتر مرہ دستور بدہ، تا دُنیا بدانہ کہ پتر دوست دَرَم. ویریزید، جہ آیا بیشیم.

« من حئیقی انگوردارم و می پتر باغبانه. ^۲ هر انگورزی کی می درون بار ناوره، می پتر اون زنه، و هر رزی کی بار باوره اون هرس کونه تا ویشتر بار باوره. ^۳ شمان الان آ کلام واسی کی شمرا بگفتم، پاک ایسید. ^۴ می درون بمانید، و منم شیمه درون مائم. هطو کی، رز نتانه خوره بار باوره آگه انگوردار سر نمانه، شمانم نتانید بار باورید آگه می درون نمائید.»

« من انگوردارم و شمان اون رزان ایسید. کسی کی می درون بمانه و من اون درون، اون گسیه کی خیلی بار آوره؛ چونکی سیوا جه من، هی کاری نتانید کودن. ^۶ آگه ایگس می درون نمانه، رزی مانه کی اون دور تودیدی و خُشکا به. خشکِ رزانِ جم کونیدی و آتش درون تودید و سوجانیدی. ^۷ آگه می درون بمانید و می کلام شیمه درون بمانه، هر اونچی کی خوائیدی بطلبید کی اون، شمرا انجام خوائه بوستن. ^۸ می پتر جلال آنه کی شمان خیلی بار باورید؛ و اطو به کی می شاگرد خوائید بوستن.»

« هوطو کی پتر مره دوست دره، منم شمرا دوست درم؛ می محبت درون بمانید. ^{۱۰} آگه می حکمان بجا باورید، می محبت درون مانیدی؛ هوطو کی من می پتر حکمان بجا آورم و اون محبت درون مائم. ^{۱۱} آگبان شمرا بگفتم تا می شادی شیمه درون بمانه و حیسانی شاد ببید.»

« ^{۱۲} می حکم آنه کی همدیگر دوست بدرید، هوطو کی من شمرا دوست دشتیم. ^{۱۳} هی محبتی پيله تر جه آن ننه کی اینفر خو جان خورفکان واسی فده. ^{۱۴} آگه اونچی کی شمرا حکم کونم انجام بدید، می رفقانید. ^{۱۵} ده شمرا نوکر دونخوانم، چونکی نوکر خو اریاب کاران جا واخب نیه. بلکی شمرا می رفق دوخوانم، چونکی هر اونچی پتر جا بیشتاوستم، شمرا اون جا واخب بکودم. ^{۱۶} شمان نیبید کی مره انتخاب بکودید، بلکی من شمرا انتخاب بکودم و شمرا اوسه کودم تا بیشید و میوه باورید و شیمه میوه بمانه، تا هر چی کی می پتر جا، می نام مرا بخوائید شمرا فده. ^{۱۷} می حکم شمرا آنه کی همدیگر دوست بدرید.»

دُنیا حَفْت عیسی دُمباله روئان جا

« ^{۱۸} آگه دُنیا شیمه جا حَفْت دره، بدانید کی پیش جه شمان می جا حَفْت دشتی. ^{۱۹} آگه دُنیا شین بید، دُنیا شمرا خو گسان مانستن دوست دشتی. ولی چونکی دُنیا شین نیئید، بلکی من شمرا دُنیا جا سیوا بکودم، دُنیا شیمه جا حَفْت دره. ^{۲۰} کلامی کی شمرا بگفتم بخاطر واسپارید: ”نوکر خو اریاب جا پيله تر نیه.“

آگہ مرہ اذیت و آزار بُکودد، شمراًم اذیت و آزار خوائید کودن؛ و آگہ می کلام عمل بُکوند، شیمہ کلام عمل خوائید کودن. ^{۲۱} ولی آشان ہمہ ی می نام خاطری شیمہ مرا خوائید کودن، چون اونی کی مرہ اوسہ بُکودہ ی نشناسیدی. ^{۲۲} آگہ نامو بیم و آشان مرا گب نزہ بیم، گنا ناشتیدی؛ ولی الان دہ خوشان گنائان واسی بھانہ ئی نارید. ^{۲۳} اونی کی می جا خفت بدرہ، می پتر جا ئم خفت درہ. ^{۲۴} آگہ اوشان میان کارانی نُکودہ بوم کی جغیر من ہیکس نُکودہ بو، گنا ناشتیدی؛ ولی الان، با آنکی ا کاران بیدہ ئید، ہم می جا و ہم می پتر جا خفت درید. ^{۲۵} ولی، او کلام کی خودشان تورات درون بامو بایستی بہ حقیقت فارسیہ کی: ”اوشان، ہچین می جا خفت دشتیدی.“

« ^{۲۶} ولی وقتی ا پشتیبان کی پتر جا شمراً رہ اوسہ کونم بایہ، یعنی حقیقتی روح، کی پتر جا اوسہ بہ اون، می بارہ گوائی خوائہ دئن، ^{۲۷} و سُمانم گوائی دئید، چونکی جہ بنا می امرایید.»

۱۶

« ا چیان شمراً بگفتم کی شیمہ ایمان جا نکفید. ^۲ شمراً عبادتگائان جا بیرون خوائید تودن و حتی ا زما ت فارسیہ کی ہرکی شمراً بُکوشہ، خیال کونہ کی خدای خیدمت بُکودہ درہ. ^۳ ا کاران خوائید کودن، چونکی نہ آسمانی پتر ایشناسیدی، نہ مرہ. ^۴ ولی آشان شمراً بگفتم تا ا زما ت کی ایتفاق دکفتہ، بیاد باورید کی شمراً واُخُب بُکودہ بوم. آشان جہ بنا شمراً نگفتم، چونکی خودم شیمہ مرا بوم.»

« ^۵ الان شم اون ورجا کی مرہ اوسہ بُکودہ، و ہیٹا جہ سُمان وانورسید ”کویا شی؟“ ^۶ ولی می گبان ایشتاوستن واسی، شیمہ دیل غرصبہ جا پتر بوستہ. ^۷ با آن ہمہ، من شمراً حقیقت گم شیمہ نفعہ کی من بشم. چونکی آگہ نشم، ا پشتیبان شیمہ ورجا نحوائہ آمون ولی آگہ بشم اون شیمہ ورجا اوسہ کونم. ^۸ وقتی ا پشتیبان بایہ، دُنیا ی فہمانہ، کی گنا و راستی و داوری واسی تخصیرکارہ. ^۹ گنا واسی، چونکی مرہ ایمان ناوردیدی. ^{۱۰} راستی واسی، چونکی پتر ورجا شم و دہ مرہ نحوائید دئن. ^{۱۱} و داوری واسی، چونکی ا دُنیا رئیس، محکوم بُبوستہ.»

« ^{۱۲} خیلی چیان دہ درم کی شمراً بگم، ولی الان طاقت اون ایشتاوستن نارید. ^{۱۳} وقتی ا حقیقتی روح بایہ، شمراً تمان حقیقت مرا رائنمائی خوائہ کودن؛ چونکی اون جہ خودش گب نزہ، بلکی اونچی ایشتاوہ خوائہ گفتن و جہ اونچی کی در پیشہ شمراً واُخُب کونہ. ^{۱۴} اون مرہ جلال خوائہ دئن، چون اونچی کی می

شینہ فیگیرہ و شمراً اعلام خوائہ کودن. ^{۱۵} ہر اونچی کی می پتر شینہ، می شینہ۔
هن واسی بگفتم اونچے کی می شینہ فیگیرہ و شمراً اعلام خوائہ کودن.»

«^{۱۶} ایپچہ دترتر، دہ مرہ نخوائید دئن ولی ایپچہ دہ دترتر، ایوارده مرہ
دینیدی.» ^{۱۷} بازون بعضی جہ عیسی شاگردان ہمدیگر بگفتید: «اون منظور
جہ آگب چیسہ کی گہ: ”ایپچہ دترتر، دہ مرہ نخوائید دئن ولی ایپچہ دہ دترتر،
ایوارده مرہ دینیدی“؟ یا آنکی گہ ”چونکی پتر ورجا شم“؟» ^{۱۸} پس شاگردان
ہمدیگر گفتیدی: «آ ایپچہ دترتر کی گہ، چیسہ؟ نفہمیم اون منظور جہ آ
گب چیسہ؟» ^{۱۹} عیسی پیشتر دنتی کی خوائیدی اون جا سوال بکونید؛ آشان
بگفت: «هن واسیہ کی ہمدیگرہ جا واورسیدی، کی بگفتم ”ایپچہ دترتر، دہ
مرہ نخوائید دئن ولی ایپچہ دہ دترتر، ایوارده مرہ دینیدی“؟» ^{۲۰} حئیقتن، شمراً
گم، شمان شیون و زاری کونیدی، ولی دُنیا شاد خوائہ بوستن؛ شمان غرصہ
دار بید، ولی شیمہ غرصہ شادی بہ. ^{۲۱} زن زانان موقع درد کشہ، جہ آرو کی
اون وقت فارسہ ولی وقتی خو زاک بدُنیا باورد، خو درد دہ بیاد ناورہ، شادہ،
چونکی ایٹا آدم بہ آ دُنیا بامو درہ. ^{۲۲} هَطوئم، شمان هہ الان دردمندید ولی
ایوارده شمراً دینم و شیمہ دیل شاد بہ و ہیگس اُ شادی شیمہ جا نخوائہ
گیفتن. ^{۲۳} اُ روج درون، دہ ہیچی می جا نخوائید خواستن. حئیقتن، شمراً گم،
ہرچی آسمانی پتر جا می نام مرا بخوائید، اون شمراً خوائہ فدَن. ^{۲۴} تا الان می نام
مرا ہیچی نخواستید؛ بخوائید تا فیگیرید و حیسانی شاد بید.»

«^{۲۵} آشان نقل مرا شمراً بگفتم؛ ولی زماتی فارسہ کی دہ نقل مرا شیمہ امرا گب
نخوائم زئن، بلکی پتر بارہ آشکارا شمراً گم. ^{۲۶} اُ روج درون، شیمہ خواستہ ی می
نام مرا خوائیدی. و شمراً نگم کی من جہ شیمہ طرف پتر جا خوائم خواستن،
^{۲۷} چونکی پتر خودش شمراً دوست درہ، چون شمان مرہ دوست درید و ایمان
باوردید کی جہ خُدا طرف باموم. ^{۲۸} من جہ پتر طرف آ دُنیا درون باموم؛ و هسّا
آ دُنیا ی ترکا کونم و پتر ورجا شم.»

^{۲۹} هو موقع عیسی شاگردان بگفتید: «هسّا دہ آشکارا گب زنی، نہ نقل مرا.
^{۳۰} الان دہ دانیم کی جہ ہمہ چی واخبری و لازم ناری ایگس تی جا سوال
واورسہ. آنہ واسیہ کی، ایمان دریم، جہ خُدا طرف باموئی.» ^{۳۱} عیسی اوشان
بگفت: «هسّا، ایمان باوردیدی؟ ^{۳۲} بیدینید، زماتی رسہ، و حئیقتن کی الانم
فارسہ، کی پخش بید و ہر تا شیمہ خانہ و جیگا خوائید شئون و مرہ تنہا
نئیدی؛ با آ حال من تنہا نیئم، چونکی آسمانی پتر می امرایہ. ^{۳۳} آشان شمراً

بگفتم تا می درون آرامش بدرید. دُنیا درون شمرأ زحمت و عذاب نَنه؛ ولی شیمه دیل قُرص ببه چونکی من دُنیای حریفا بوستم.»

۱۷

عیسی دُعا کونه

۱ عیسی آ گبان بزه پس، خو سَر راست کود و آسمانَ فندرست و بگفت: «پئر، می وقت فارسه. تی پسر جلال فدَن تا تی پسر تره جلال فیده. ۲ چون تو تمان آدمانِ اِختیارِ اونَ فدئی، تا همه اوشانی کی اونَ ببخشه ئی ابدی زیندگی فیده. ۳ و ابدی زیندگی آنه، کی تره، تنها حثیقتی خُدا، و عیسی مسیحی کی تو اوسه کودی، بیشناسید. ۴ من کاری کی مره واسپاردی، به آخر فارساینم، و آطو تره زمین سر جلال بَدَم. ۵ پس هسنا آی پئر، توئم مره تی ورجا جلال بدن، هو جلالی کی پیش جه دُنیا بنا بوستن تی ورجا دشتیم.»

۶ «من تی نام اوشانی کی هه دُنیا درون مره فدئی، آشکار کودم. اوشان تی شین بید و تو اشان مره فدئی، و تی کلام بجا باوریدید. ۷ هسنا اوشان بفهمستید کی هر اونچی کی مره فدئی، جه تی طرف ایسه. ۸ چون کلامی کی مره واسپاردی، اشان واسپاردم، و اشان قُبیل بُکودید و حتم دَرید کی جه تی ورجا بامو درم، و ایمان باوریدید کی تو مره اوسه کودی. ۹ می دُعا اوشان شینه؛ من آ دُنیا واسی دُعا نُکونم بلکی اوشانی ره دُعا کونم کی تو مره فدئی، چونکی اوشان تی شین ایسید. ۱۰ هر اونچی کی می شین ایسه، تی شینه و هر اونچی کی تی شین ایسه، می شینه و اشان درون جلال بیگیفتم. ۱۱ ویشتر جه آن دُنیا درون نئسم، ولی اوشان دُنیا درون ایسائید؛ من تی ورجا ایم. آی قدوس پئر، اوشان تی نام امرا کی مره فدئی حفظ بُکون، تا ایتا ببید، هوطو کی امان ایتا ایسیم. ۱۲ من تا وقتی کی اشان امرا بوم، اوشانی کی تو مره فدئی تی نام مرا حفظ بُکودم، من جه اوشان، حفاظت بُکودم و هیئتا جه اشان هلاک نُبوست، جغیر ا هلاکتِ پسر تا مُقدَس کتابان بینویشته ئان به انجام فارسه. ۱۳ ولی هسنا تی ورجا ایم، و آ گبان زماتی گم کی دُنیا درون ایسام، تا می ذوق خوشان دیل درون تمان و کمال بدرید. ۱۴ من تی کلام اشان فَدَم، ولی دُنیا اشان جا خفت دشتی، چونکی دُنیا شین نیئید، هوطو کی من دُنیا شین نیئم. ۱۵ من نَخوام کی اشان جه آ دُنیا ببری، بلکی خوائم اشان شیریر جا حفظ بُکونی. ۱۶ اوشان آ دُنیا شین نیئیدی، هوطو کی من آ دُنیا شین نیئم. ۱۷ حثیقت درون اوشان تره سیوا بُکون؛ تی کلام حثیقته. ۱۸ هوطو کی تو

مرہ دُنیا درون اوسہ کودی، منم اوشان دُنیا درون اوسہ کودم۔^{۱۹} اوشانِ واسی من خودم وقف کونم، کی اوشانم حنیقت درون وقف بیبید۔»
 «^{۲۰} من اَ چیانَ فقط اَشان رِه نخوام، بلکی اوشانِ شینم ایسہ کہ بواسطہ اَشانِ پیغام، مرہ ایمان خوائد اوردن،^{۲۱} تا ہمہ ایتا بیبید، هوطو کی تو آی پئر می درونی و من تی درون، کی اوشانم آمی درون بیبید، تا دُنیا ایمان باورہ کی تو مرہ اوسہ کودی۔^{۲۲} من اُ جلالی کی مرہ فدئی، اَشانَ فدم تا اوشانم ایتا بیبید، هوطو کی امان ایتا ایسیم؛^{۲۳} من اوشانِ درون و تو می درون کی اوشانم کاملا ایتا بیبید تا دُنیا بدانہ کی تو مرہ اوسہ کودی، و اَشانَ هوطوئی دوست دشتی کی مرہ دوست دشتی۔^{۲۴} آی پئر، خوائم اوشانِ کی مرہ فدئی می مرا بئسید، هویا کی من ایسم، تا می جلالَ فندرید، جلالی کی تو مرہ فدئی؛ چونکی پیش جہ دُنیا بنا مرہ دوست دشتی۔»

«^{۲۵} آی عادل پئر، دُنیا ترہ نیشناسہ، ولی من ترہ ایشناسم، و اَشان دانیدی کی تو مرہ اوسہ کودی۔^{۲۶} من تی نام اوشانَ بشناسانم و بازم شناسانم، تا اُ محبتی کی تو مرہ بُکودی، اوشانِ درونم بمانہ و منم اوشانِ درون بمانم۔»

۱۸

عیسی گرفتار بوستن

۱ عیسی ا گبان بزہ پسی، خو شاگردان مرا ا طرف قَدرون درہ بُشو۔ اويا باغی نَنہ بو کی عیسی و اون شاگردان باغ درون بُشوئید۔^۲ یهودا ا کسی کی عیسیٰ خیانت بُکودم، ا محل ایشناختی، چونکی عیسی و اون شاگردان گگلف اويا جَم بوستیدی۔^۳ پس یهودا دستہ ئی جہ سریازان و کاهنان سران مأموران و قریسی فرقہ عالمان اوساد و اويا بامو۔ اَشان فانوس و مَشعل و سلاح مرا اويا فارسہ ئید۔^۴ عیسی کی، دانستی چی اون سر خوائہ اَمون، پیش بُشو و اَشان بگفت: «کی دُمبال گردیدی؟»^۵ اوشان جواب بدہ ئید: «عیسیٰ ناصری۔» بگفت: «من ایسم۔» یهودا ا کسی کی عیسیٰ خیانت بُکودم، اوشانِ مرا ایسا بو۔^۶ وقتی کی عیسی بگفت، «من ایسم» اوشان پسا پسا بُشوئید و بگل بُخوردید۔^۷ عیسی ایوارده اَشان جا واورسہ: «کی دُمبال گردیدی؟» اوشان بگفتیدی: «عیسی ناصری۔»^۸ عیسی جواب بدہ: «شمرأ بگفتم کی من ایسم۔ پس آگہ می دُمبالید، وائالید اَشان بیشید۔»^۹ عیسی آنہ بگفت تا اونچی کی پیشتر بگفتہ بو بہ انجام فارسہ کی: «ھیٹا جہ اوشان کی مرہ فدئی، جہ دَس ندَم۔»

۱۰. ہو موقع شعمون پطرس شمشیری کی دشتی، فاکشہ و پیلہ کاهن خیدمتکار بزه و اون راست گوش وَاوہ. اُ خیدمتکار نام مالخوس بو. ۱۱ عیسیٰ پطرس بگفت: «تی شمشیر عَلَاف کون! مگہ نبایسی اُ پیالہ ی کی پتر مرہ فدہ، بُنوشم؟»

۱۲ بازون سریازان، خوشان فرماندہ و یہودیانِ مأمورانِ امرا عیسیٰ بیگفتید. اوشان عیسیٰ دَس دَوَسْتید ۱۳ و اول حَتَا ورجا بتردید. چونکی حَتَا قیافا زن پتر بو و قیافا ہو سال مردوم پیلہ کاهن بو. ۱۴ قیافا ہون بو کی یہودیانِ سرانِ تَاکید بُکود و بگفت: «بختر آنہ کی اینفر مردوم رہ بمیرہ.»

پطرس عیسیٰ حشا کونہ

۱۵ شَعْمونِ پطرس و ایتا شاگرد دیگہ نم عیسیٰ دُمبال بُشوئید. چون اُ شاگرد پیلہ کاهن امرا آشنا بو بتانست عیسیٰ مرا پیلہ کاهن خانہ صارا بدرن بشہ. ۱۶ ولی پطرس در پوشت باسا. پس اویتا شاگرد کی پیلہ کاهن امرا آشنا بو، بیرون بُشو و ایتا کولقت مرا کی دربان بو، گب بزه و پطرس بدرن بترد. ۱۷ ہو موقع اُ کولقتی کی دربان بو پطرس جا واورسہ: «مگہ توئم ایتا جہ اُ مرداک شاگردان نیئی؟» پطرس جواب بدہ: «نیئم.»

۱۸ ہوا سرد بو. خیدمتکاران و مأمورانِ آتشی زغال مرا واگیرانہ ئید بید و اونِ دُور باسائید و خوشان گرم کودن دیبید. پطرس مرا ایسا بو و خورہ گرم کودی.

۱۹ ہو موقع پیلہ کاهن عیسیٰ جا شاگردانِ بارہ و اُ چیان کی اوشان یاد دئی واورسہ. ۲۰ عیسیٰ جواب بدہ: «من دُنیا ی آشکارا گب بزئم و ہمیشک عبادتگا و معبد درون اُ جیگائی کی تمان یہودیانِ اویا جم بید، تعلیم بدم و ہیچی خلوتی نگفتم. ۲۱ چرہ می جا واورسی؟ اوشانِ جا کی می گبانِ بیشتاوستید واورس! اوشان دانیدی کی اشانِ چی بگفتہ درم.» ۲۲ وقتی کی عیسیٰ اُن بگفت، ایتا جہ مأمورانی کی اویا ایسا بو، اونِ دیم چک بزه و بگفت: «پیلہ کاهن جوابِ اَطوبی دئی؟» ۲۳ عیسیٰ جواب بدہ: «آگہ اشتبا بگفتم، تو می اشتبای ثابت بُکون؛ ولی آگہ راست بگفتم، چرہ مرہ زنی؟» ۲۴ بازون حَتَا اونِ دَس دَوَسْتہ قیافا پیلہ کاهن ورجا اوسہ کود.

۲۵ ہو موقع کی شَعْمونِ پطرس پا ایسا بو و خورہ گرم کودن دبو، بعضیانِ اونِ جا واورسہ ئید: «مگہ توئم ایتا جہ اونِ شاگردانِ نیئی؟» اونِ حشا بُکود و

بگفت: «نه! نيٺم.»^{۲۶} ايتا جه پيله کاهن خيدمتکاران، هوکس خویش و قوم کي پٽرُس اوين گوش وَاوه بو، بگفت: «مگه من تره اوين اَمرا باغ درون نيٺم؟»^{۲۷} پٽرُس ايوارده حشا بکود. هو دم خوروس بخواند.

عيسي محاکمه پيلاٽس ورجا

^{۲۸} صوب دم بو کي عيسيٰ جه قيافا ورجا فرماندار کاخ وَر بٻرديد. اوشان خودشان کاخ بديرون نُشوئيد تا نجست نيبيد و بتانيد عيد پسخ شام بخرويد. ^{۲۹} پس پيلاٽس بيرون بامو و اوشان جا واورسه: «ا مرداک به چي جرمي متهم کونيدي؟» ^{۳۰} اوشان جواب بده ئيد و بگفتيد: «آگه ا مرداي شرور کاران نُکوده بو، اون تي دس فندٽيم.» ^{۳۱} پيلاٽس اشان بگفت: «شمان خودتان اون بٻريد و طبق شيمه شريعت محاکمه بکونيد.» يهوديان سران بگفتيد: «آمان اجازه ناريم هيکس محکوم به مردن بکونيم.» ^{۳۲} هٽو بٻوست کي عيسيٰ گب خو مردن ره، کي اوين رافا بو، به انجام فارسه.

^{۳۳} بازين پيلاٽس، کاخ درون وگردست و عيسيٰ دوخواد و اون بگفت: «تو يهوديان پادشائي؟» ^{۳۴} عيسيٰ جواب بده: «تو خودت جا گي، يا ديگران مي باره تره اٽو بگفتيد؟» ^{۳۵} پيلاٽس جواب بده: «مگه من يهوديم؟ خودت ملت و کاهنان سران، تره مي دس فدئيد؛ چي بکوده ئي؟» ^{۳۶} عيسيٰ جواب بده: «مي پادشائي آ دنيا شين نيه. آگه مي پادشائي آ دنيا شين بو، مي خيدمتکاران جنگستيدي تا يهوديان دس دٽنکفم. ولي مي پادشائي آ دنيا شين نيه.» ^{۳۷} بازين پيلاٽس عيسيٰ جا واورسه: «پس تو ايتا پادشائي؟» عيسيٰ جواب بده: «تو بگفتي کي من ايتا پادشاييم. چونکي من جه آ رو بزاسته بٻوستم و جه آرو آ دنيا درون باموم تا حقيقت ره گواي بدم. هر کي حقيقت شين ايسه، مي گب گوش دئه.» ^{۳۸} پيلاٽس واورسه: «حقيقت چيسه؟»

وقتي ان بگفت، ايوارده بيرون بشو و يهوديان بگفت: «من هي دليلي اون محکوم کودن ره پيدا نکودم.» ^{۳۹} ولي شيمه رسم انه کي پسخ عيد ره ايتا زنداني شيمه واسي سرا دم؛ خوائيدي يهوديان پادشاي شمرا سرا دم؟» ^{۴۰} اوشان ايوارده داد بزئيد: «ا مرداک نه، باراباس سرا دن!» و باراباس ايتا رازن بو.

۱ ھو موقع، پیلٹس دستور بدہ عیسیٰ بیگیرید و اون شلاق بزئید۔ ۲ سریازان ایٹا تاج، توموش جا بباقتید و عیسیٰ سر بنئید و ایٹا ارغوانی قبا اون دُکودید، ۳ و اون ورجا باموئید و بگفتید: «سلام بر تو، آی یہودیان پادشا!» و اون سیلی زئیدی۔

۴ پیلٹس ایوارده بیرون بامو و اوشان بگفت: «الان اون شیمہ ورجا آورم تا بفہمید کی من ہی تخصیری اون محکوم کودن رہ پیدا نُکودم.» ۵ پس عیسیٰ کی ایٹا توموش تاج اون سر نئہ بو و ارغوانی قبا دُکودہ بو بیرون بامو۔ پیلٹس اوشان بگفت: «بیدینید، آن ھو مرداکہ!» ۶ وقتی کاهینان سران و مأمورانی کی معبدؑ پاستیدی اون بیدہ ئید، داد زئیدی: «مصلوب کون! مصلوب کون!» پیلٹس اشان بگفت: «شُمان خودتان اون بَرید و مصلوب کونید، چونکی من ہی تخصیری اون محکوم کودن رہ پیدا نُکودم.» ۷ یہودیان اون جواب بدہ ئید: «آمان شریعتی دریم کی عین آمی شریعت، اُ مرداک بایسی بمیرہ، چونکی ادعا کونہ خُدا پسرہ.»

۸ ھطو کی پیلٹس آنہ بیشتاوست، ویشتر ھراسان بوست، ۹ ایوارده کاخ درون واگردست و عیسیٰ جا واورسہ: «تو جہ کویا بامو دری؟» ولی عیسیٰ اون جواب ندہ۔ ۱۰ پیلٹس اون بگفت: «مرہ ہیچی نیگی؟ مگہ تو نانی اُ قدرتِ درم ترہ سرا دم و اُ قدرتِ درم ترہ صلیب سر فاکشم؟» ۱۱ عیسیٰ بگفت: «آگہ اُ قدرتِ خُدا جا ترہ فدہ نُبوستہ بو، تو ہی قدرتی می سر ناشتی۔ ھن واسی اون گنا کی مرہ تی دس فدہ، خیلی ویشترہ.» ۱۲ بازون پس، پیلٹس تقلاً بکود عیسیٰ سرا دہ، ولی یہودیان داد زئید: «آگہ اُ مرداکِ ولا کونی، امپراطورِ روم رفق نیئی۔ ھرکی ادعا بکونہ پادشاہ، امپراطورِ ضد.»

۱۳ ھطو کی پیلٹس اُ گبان بیشتاوست، عیسیٰ بیرون باورد و محکمہ تختِ سر بینیشت، اُ جیگائی کی بہ 'سنگفرش' معروف بو و عبرای زوان درون اون 'جَبَّاتا' گفتیدی۔ ۱۴ اُ روج، روج آمادہ بوستنِ پسخ عید رہ بو و دورورِ ظھر بو۔ پیلٹس یہودیان بگفت: «بیدینید ائم شیمہ پادشا!» ۱۵ اوشان فریاد بزئید: «اون بکوش! اون بکوش، مصلوب کون!» پیلٹس بگفت: «شیمہ پادشای مصلوب کونم؟» کاهنان سران جواب بدہ ئید: «آمان جغیر امپراطورِ روم پادشائی ناریم.» ۱۶ آخر بسر پیلٹس عیسیٰ اوشان دس فدہ تا اون صلیب سر فاکشید۔ پس عیسیٰ بیگفتید و بَرید۔

۱۷ عیسیٰ کی صلیب اون کول سر نئہ بو، بیرون بُشو، اُ محلّی وَر کی جمجمہ

نام دَشتی، کی عبری زوان درون اَوَن جُلُجتا گیدی. ^{۱۸} اويا اَوَن مصلوب کودید و اون مرا دو نفر دیگه ئم اَوَن دو طرف مصلوب بوستید و عیسی اوشان وسط ایسا بو. ^{۱۹} پیلانُس اَمَم دستور بَدَه و اوشان ایتا تختہ رو بینویشتید و اَوَن صلیب بَجُوربُزئید کی اَوَن رو بینویشته بُبوسته بو: 'عیسی ناصری، یهودیان پادشا'. ^{۲۰} خیلی جه یهودیان تختہ روی بخواندید، چون اويا کی عیسی مصلوب بُبوسته بو شارِ نزدیکی بو و اُ تختہ رو به زوان عبری و لاتین و یونانی بینویشته بُبوسته بو. ^{۲۱} پس یهودیان کاهینان سران پیلانُس بگفتید: «نینیویس 'یهودیان پادشا، بلکی بینویس اُ مردای بگفته کی من یهودیان پادشائم.» ^{۲۲} پیلانُس جواب بَدَه: «هرچی بینویشتم، دِه بینویشتم.»

^{۲۳} وقتی کی سربازان عیسی مصلوب کودید، اون رختان بیگفتید و چار سَم بکودید و هر نفر ایتا سَم اوسادید. وقتی اون قبایِ فارسه ئید بیده ئید یسره ایسه و درز ناره. ^{۲۴} پس گس گس بگفتید: «اُ قبایِ پاره نُکونیم، بلکی قرعه تودیم تا بیدینیم کی شین به.» هَطو بو کی زبور کتاب بینویشته به انجام فارسه کی:

«می رختان خوشان میان سام بکودید

و می قبا سر قرعه تودئید.»

پس سربازان اَطو بکودید.

^{۲۵} اما عیسی صلیب نزدیکی، اون مار و اون خالا، مریم گلوپاس زناى و مریم مَجَدَلِیَه ایسابید. ^{۲۶} وقتی عیسی خو مار اُ شاگرد ورجا کی خیلی اَوَن دوست دَشتی بیده، خو مار بگفت: «ای زن، بیدین، اَمَم تی پسر.» ^{۲۷} بازون اُ شاگرد بگفت: «بیدین، اَمَم تی مار.» جه هو وقت، اُ شاگرد، عیسی مار خو خانه بَرد.

عیسی مردن

^{۲۸} بازون پس عیسی دانستی کی همه چی تمان بوسته، و آن واسی کی مُقدّس کِتابان بینویشته به انجام فارسه، بگفت: «تشنه ئم.» ^{۲۹} اويا ایتا حُم بو کی تورش شر او اون جا پُر بو. پس ایتا ابر تورش شر او درون فرو بکودید و ایتا زوفا دار خال سر بنه ئید و عیسی دهن جُلو بَردید. ^{۳۰} وقتی عیسی شر او بیچیشْت، بگفت: «تمان بو.» بازون خو سر بجیر تودَه و خو روخ تسلیم بکود.

^{۳۱} جه اويا کی اُ روج روج 'تهیه' عید پَسَخ ره بو، و نبایستی مصلوب بُبوسته ئان جنازه اُ مقدس شنبه درون کی پیله شنبه بو، صلیب سر بمانه، یهود سران

پیلٹس جا بخواستید تا اُسه نفرِ پا قلمِ بشکنید و اوشان جنازه ی صلیب جا بجیر باورید۔^{۳۲} پس سریازان باموئید و اُ دونفرِ پا قلمِ کی عیسیٰ مرا مصلوب بُوسته بیدَ بشکنه ئید۔^{۳۳} ولی وقتی عیسیٰ سرِ فارسه ئید و بیدہ ئید بمرده، اون پا قلمِ نشکنه ئید۔^{۳۴} ولی ایجا جہ سریازان اونِ تک نیزہ فوغاستہ کی ہو دمِ خون و آب اونِ جا بیرون بزہ۔^{۳۵} اُ کس کی اَن بیدہ، گوائی دَنہ تا شُمانم ایمان باورید۔ اونِ گوائی راستہ و اونِ دَنہ کی حئیقت گہ۔^{۳۶} اتیفاقان دکفت تا مُقدّس کتابان بینوبشته بہ انجامِ فارسه کی: «ہیتا جہ اونِ خاشانِ نشکفہ»،^{۳۷} و ہطوئم ایجا قسمتِ دیگہ جہ کتابِ کی گہ: «اونی ی کی نیزہ بزئید، فندریدی»۔

عیسیٰ دفنِ کودن

^{۳۸} بعد آ ایتفاق، یوسف کی رامہ شین بو، پیلٹس جا اجازہ بخواست کی عیسیٰ جنازه ی بَبرہ۔ یوسف ایجا جہ عیسیٰ دُمبالہ روئان بو، ولی خلوتی، چونکی یہودیانِ جا ترسِ دشتی۔ پیلٹس اونِ اجازہ بدہ۔ یوسف بامو، عیسیٰ جنازه ی بَبرد۔^{۳۹} نيقوديموسم کی بیشترِ شبانہ عیسیٰ ورجا بُو شو بو، بامو و خو مرا سی کیلو مُر و عود باورد۔^{۴۰} پس اوشان عیسیٰ جنازه ی بَبردید، اونِ طبق یہودیانِ دفنِ کودنِ رسم، عطریاتِ مرا گفنِ درونِ واپختید۔^{۴۱} اویا کی عیسیٰ مصلوب بُوست، باغی بو و اُ باغِ درونِ ایجا تازہ مقبرہ نَنہ بو کی ہنوہی مُردہ ئی اونِ درونِ نَنہ بید۔^{۴۲} پس چونکی یہودیانِ 'آمادہ بوستنِ روج' عیدِ پسخِ واسی بو و اُ مقبرہ ئم ہو نزدیکی نَنہ بو، عیسیٰ جنازه ی اونِ درونِ بنہ ئید۔

۲۰

عیسیٰ زندہ بہ!

^۱ ہفتہ اولتا روج یعنی یکشنبہ صوبِ دم، اُ زمات کی ہوا ہنو تارک بو، مریمِ مَجَدَلِیہ مقبرہ سرِ بامو و بیدہ کی سنگِ ایجا کنارِ گیلِ بدہ بُوستہ۔^۲ پس بُدو بُدو شمعونِ پطرس و اویتا شاگردِ ورجا کی عیسیٰ اونِ دوستِ دشتی، بُو شو و اوشان بگفت: «امی آقائِ مقبرہ جا بَبردہ ئید و نانیم کویا بنہ ئید۔»^۳ پطرس اویتا شاگردِ مرا بیرونِ بامو، و مقبرہ سو بُوئید۔^۴ و ہر دو باہم دوبستیدی؛ ولی اویتا شاگردِ نندتر بُو شو و پطرس جا پیشِ دکفت و اولِ مقبرہ سرِ فارسہ۔^۵ فچمست و مقبرہ درونِ فندرست و بیدہ کی گفنی اویا نَنہ، ولی بدرونِ نُشو۔^۶ بازونِ شمعونِ پطرسم اونِ دُمبالِ بامو و مقبرہ بدرونِ بُو شو، بیدہ کی گفنی اویا

نَنَّهُ،^۷ ولی دَسَمالی کی عیسیٰ سر دُور دَوَستہ بید گَفنی پهلونہ بو، بلکی سیوا، تا بُبوستہ ایجا دیگہ نَنہ بو.^۸ پس اویتا شاگردم کی اول مقبرہ سر فارسہ بو، بَدرون بامو و بیدہ و ایمان باورد.^۹ چونکی ہنو شاگردان مُقدّس کِتابان بینیویشتہ نَنہ نفہمستہ بید کی عیسیٰ بایسی مُردئان جا زندہ بہہ.^{۱۰} بازون ا دو تا شاگرد خوشان خانہ وگردستید.

عیسیٰ مریم مَجَدَلِیَّہ رِہ ظاہیر بہ

^{۱۱} ولی مریم، مقبرہ بیرون ایسابو و زار زئی. هوطو کی زار زئن دویو فچمست تا مقبرہ بدرون فَندرہ.^{۱۲} هو موقع دو تا فیریشته ی بیدہ کی سیفید رخت دُکودہ بید و اویا کی عیسیٰ جنازہ نَنہ بو نیشته بید، ایتا اویا کی اون سر نَنہ بو و اویتا اویا کی اون لنگان نَنہ بو.^{۱۳} اوشان اون بگفتید: «آی زن، چرہ گریہ کونی؟» مریم جواب بدہ: «می آقائی بَردہ ئید و نانم کویا بنہ ئید.»^{۱۴} هَطو کی آن بگفت، وگردست و عیسیٰ اویا بیدہ کی بپا ایسا، ولی نشناختہ.^{۱۵} عیسیٰ اون بگفت: «آی زن، چرہ گریہ کونی؟ کی دُمبال گردی؟» مریم خیال بُکود کی باغبانہ، بگفت: «آقا، آگہ تو اون بَردی، مرہ بُگو کویا بنہ ئی تا بشم و اون فیگیرم.»^{۱۶} عیسیٰ دوخواد: «مریم!» مریم وگردست و عبری زوان مرا بگفت: «رَبُونی!» (یعنی اوستاد).^{۱۷} عیسیٰ اون بگفت: «مرہ دَس نوا زئن، چونکی ہنو پئر ورجا بَجور نُشوم. بلکی می ہرازان وَر بوشو و اوشان بُگو کی خو پئر ورجا و شیمہ پئر و می خُدا و شیمہ خُدا وَر بَجور شم.»^{۱۸} مریم مَجَدَلِیَّہ بُشو و شاگردان رِہ خبر بَرد کی «خُداوند بیدم!» و اونچی عیسیٰ اون بگفتہ بو، آشان رِہ واگویا بُکود.

عیسیٰ شاگردان رِہ ظاہیر بہ

^{۱۹} هو روج غروب دَم، کی ہفتہ اولتا روج بو، شاگردان جم بوستہ بید و یہودیان ترس جا دران قُلف بُکودہ بید، عیسیٰ بامو و آشان میان باسا و بگفت: «سلام بہ سُمان!»^{۲۰} وقتی آنہ بگفت، خو دَسان و تَک آشان نیشان بدہ. شاگردان خُداوند دِئن مرا شاد بوستید.^{۲۱} عیسیٰ ایوارده آشان بگفت: «سلام بہ سُمان! هوطو کی پئر مرہ اوسہ کود، منم شمراً اوسہ کونم.»^{۲۲} وقتی آگب بزہ فو بزہ و بگفت: «روح القدس فیگیرید.»^{۲۳} آگہ اینفر گُنائان ببخشید، اوشان رِہ ببخشہ بہ؛ و آگہ اینفر گُنائان نبخشید، نبخشہ مانہ.»

عیسیٰ و توما

۲۴ وقتی کی عیسیٰ بامو بو، توما، ایتا جه اُ دوازده شاگرد، کی اون دوقلوئم گفتیدی، اشانِ مرا نَسابو. ۲۵ پس بقیه شاگردان اون بگفتید: «خُداوند بیده ئیم!» ولی توما اشان بگفت: «تا خودم مٹخ مالہ ی اون دسان رو نیدینم و می انگوشت مٹخ جا ننم و می دَس اون تَک سولاعِ درون ننم، ایمان ناورم.» ۲۶ ہشت روج بازون، عیسیٰ شاگردان بازَم خانہ درون ایساید و توما اوشانِ مرا ایسابو. با آنکی دران قُلف بو، عیسیٰ بدرون بامو و اشان میان باسا و بگفت: «سلام بہ سُمان!» ۲۷ بازون عیسیٰ تومای بگفت: «تی انگوشت آیا بنہ و می دسان بیدین، و تی دَس جُلو باور و می تَک سولاعِ درون بنہ. بی ایمان نُبو، بلکی ایمان بدر.» ۲۸ توما اون بگفت: «ای می خُداوند و ای می خُدا!» ۲۹ عیسیٰ بگفت: «چونکی مرہ بیدہ ئی ایمان باوردی؟ خوشا بہ حال اوشان کی نیدہ بو، ایمان باورید.»

ا کتابِ هدف

۳۰ عیسیٰ خیلی نیشانہ ئان و مُعجزہ ئانِ دیگرم شاگردان جُلو انجام بدہ کی ا کتاب درون بینویشتہ نُبوستہ. ۳۱ ولی هن قدر بینویشتہ بُبوستہ تا ایمان باورید کی عیسیٰ ہو مسیح موعود، خُدا پسرہ، و ا ایمان مرا، اون نام درون ابدی زیندگی بدرید.

۲۱

عیسیٰ ہفت تا جہ شاگردان رہ ظاہیر بہ

۱ بعد ا اتیفاق، عیسیٰ ایواردہ تیرپہ دریا کنار کی ہو جلیل دریا ایسہ خورہ شاگردان رہ ظاہیر کود. اون خورہ اَطو ظاہیر بُکود. ۲ ایتا روج شَمعون پطرس، توما کی اون دوقلوئم گفتیدی، نَنائیل کی جلیل قانای شینہ، زیدی پسران و دوتا دیگہ شاگردم ہمدیگر مرا ایساید. ۳ شَمعون پطرس اوشان بگفت: «من شئون درم ماہی صید بُکونم.» اوشان بگفتید: «آمانم تی آمرا آئیم.» پس بیرون بُشوئید، لوتکای سواز بوستید. ولی ا شب ہیچی صید نُکودید. ۴ صوب دمان، عیسیٰ دریا کنار باسا؛ ولی شاگردان نفہمستید کی اون عیسیٰ یہ. ۵ عیسیٰ اشان بگفت: «زاکان، ہیچی ماہی بیگفتید؟» جواب بدہ ئید: «نہ!» ۶ عیسیٰ اوشان بگفت: «ماشک، لوتکای راست وَر تودید کی گیریدی.» اشان ہطو بُکودید و

آنقد ماہی دوبو کی ننانستید ماشک لوتکا درون فاکشید۔^۷ ا شاگردی کی عیسیٰ اون دوست دشتی، پطرس بگفت: «خداوندہ!» شمعون پطرس هطو بیشتاوست کی خداوندہ، هو دم خو رخت خو دور بیچست - چونکی صید واسی خو رخت بکنده بو - و خوره دریا درون توڈه۔^۸ بقیہ شاگردان، هوطو ماشکی کی ماہی جا پُر بو خوشان مرا فاکشن دیبید، لوتکا مرا باموئید چونکی اوشان فاصلہ خُشکی مرا دورور پنجاه متر بو۔

^۹وقتی دریا کنارِ فارسه ئید، بیدہ ئید آتش ذغال مرا وُل بیگیفته و ماہی و نانم اون رو نئہ۔^{۱۰} عیسیٰ اشان بگفت: «چن تا جه اُمایان کی الان بیگیفته، باورید۔»^{۱۱} شمعون پطرس لوتکا بدرون بُشو و ماشک دریا جا بُجور فاکشه۔ ماشک صد و پنجاه و سہ تا پیلہ ماہی نان جا پُر بو۔ و با آنکی ماہیان خیلی زیاد بید، ماشک پارہ نُبوسته۔^{۱۲} عیسیٰ اشان بگفت: «بائید چاشت بُخوید۔» ہیٹا جه شاگردان نیازستِ اونِ جا واورسہ، «تو کیسی؟» چونکی دانستید خداوندہ۔^{۱۳} عیسیٰ جُلُو بامو، نان و ماہی اوساد و اوشان فدہ۔^{۱۴} آن سیومین وار بو کی عیسیٰ بعد آنکی زندہ بُبوست خوره شاگردان رہ ظاہیر کودی۔

عیسیٰ و پطرس

^{۱۵}چاشتِ بُخورده پسی، عیسیٰ شمعون پطرس جا واورسہ: «آی شمعون، یوحنا پسر، مرہ ویشتر جه اشان دوس دری؟» شمعون پطرس عیسیٰ جواب بدہ: «بلہ خداوند؛ تو دانی کی ترہ دوست درم۔» عیسیٰ اون بگفت: «می بَرہ نان غذا بدن۔»^{۱۶} دوم وار عیسیٰ اونِ جا واورسہ: «آی شمعون، یوحنا پسر، مرہ دوس دری؟» جواب بدہ: «بلہ خداوند؛ دانی کی ترہ دوست درم۔» عیسیٰ بگفت: «می گوسفندان رہ چوپانی بُکون۔»^{۱۷} سیوم وار عیسیٰ اون بگفت: «آی شمعون، یوحنا پسر، مرہ دوست دری؟» ناراحت بوست و جواب بدہ: «می خداوند، تو همه چی دانی؛ دانی کی ترہ دوست درم۔» عیسیٰ بگفت: «می گوسفندان غذا بدن۔»^{۱۸} حئیقتن، ترہ گم، زماقی کی جوان بی تی کمر دوستی و ہرجا کی خواستی شوئی؛ ولی هطو کی پیر بی تی دسان وازا کونی و اینفر دیگہ تی کمر دودہ و اویا کی نحوائی بیشی برہ۔»^{۱۹} عیسیٰ آگب بزہ تا پطرس بدانہ کی چطو میرہ و خو مردن مرا خُدای جلال دئہ۔ بازین عیسیٰ اون بگفت: «می دُمال بیا۔»^{۲۰} هو موقع پطرس وگردست و بیدہ ا شاگردی کی عیسیٰ اون دوست دشتی

اوشان دُمبال آیه. اون هون بو کی شامِ وقت، عیسی سینہ سر کم بدہ بو و اونِ جا واورسہ بو «می خُداوند، کیسہ کی ترہ دُشمند دَس فدہ؟»^{۲۱} وقتی پطرس اون بیدہ، عیسی جا واورسہ: «می خُداوند، پس اون چی بہ؟»^{۲۲} عیسی پطرس بگفت: «آگہ بخوائم تا می وگردستن موقع بئسہ، بہ تو چی؟ تو می دُمبال بیا!»^{۲۳} پس آگہ براران میان دکفت کی اُشاگرد نخواستہ مردن، با آنکی عیسی پطرس نگفتہ بو کی اون نیمیرہ، بلکی بگفت «آگہ بخوائم تا می وگردستن موقع بئسہ، بہ تو چی؟»

^{۲۴}آن ہو شاگردہ کی اُچیان رہ گوائی دئہ و آشان بینویشتہ. آمان دانیمی کی اون گوائی راستہ.
^{۲۵}عیسی خیلی کاران دیگہ نم بُکود کی آگہ ایٹا ایٹا بینویشتہ بُبوستہ بو، گمان نُکونم حتی تمان دُنیا کتابانم اُبینویشتہ ئان جائی دشتی.

